

शोभतावीरः पुत्राश्च सुवीरः रुचिरेऽंगदेऽस्य रुचिरांगदः जनयति प्रादुर्भवति पुष्टादीन जननः जनस्य जन्ममात्रस्य जन्म उत्पत्तिः तस्यादिः को
 रणं जनमादिः भीमो भयहेतुः भीमपराक्रमः स्पष्टः १४ आधाराणां भौतिका अणूनाममापमहाभूतानां नित्यः आधारः आधारनित्यः नास्ति धाता धा
 रकोऽप्यत्र का ता नय नश्चेति तु न स मा सांत विधि रनित्यत्वात् घृति जात पिवति संहर समये धात विष्पाने इति भाष्ये पुष्पवदा हारको हासोऽप्यपुष्पहासप्र
 लुप्तो निद्रास्यधिकरणो जागरोऽप्यजागरः जीवानां तमज्ञानं वभागतस्तु सर्वदा सर्वविषयं ज्ञानमेवेत्यर्थः ऊर्ध्वं सर्वताप्य ऊर्ध्वं वैकुण्ठ लोके गच्छति गमना
 दिव्यवहारं करोति ऊर्ध्वगः सतां पंथाप्यथो वासस्यथस्तेऽत्राचारयति लोकं सग्रहार्थं सपमपि कर्म कुर्वत सार्थात्पचारः पथिशब्देन समासेऽत्र समासांतः गच्छः प

प्रणवः ३

भीमो १

सुवीरो रुचिरांगदः जननो जनजन्माश्च भीमपराक्रमः १४ आधारनित्यो धाता पुष्पहासप्रजागरः ऊर्ध्वगः सत्य
 याचारः प्राणादः प्राणः १५ प्रमाणां प्राणानिलयः प्राणभूत्प्राणाजीवनः ॥ ७ ॥ ७ ॥ ७ ॥ ७ ॥

यच्च मागश्चेति त्रिकांशोऽयः प्राणानपरीक्षितो ददाति पुनः प्राणादः प्राणायामप्रणपते स्तपते इति प्राणवः पुनः भागवच्चक वाच्य वाचकपोरभेदेन प्र
 णव उच्यते परमात्मीयणे ते व्यवहृत् भक्तैः प्राणः १५ प्रमाणां यादवानां मर्यादा रूपं तेषां प्रमाणां भगवानप्रभुत्वेनाभनद्ध श्रितिरश्मि प्राप्तिरिति प्राणाः जीवन्त
 स्य नित्यपः अतो पाधिकरूपं प्राणानिलयः अतो पाधिकरूपं प्राणानिलयः प्राणभूत्प्राणाजीवनः भक्तास्तप्राणि
 जीवन इति पाठं धत्वा प्रशस्ताः प्राणाः संतिषा प्राणिनो ब्रजार्जुनास्तेषु जीवनमस्येत्यर्थमाहुः ॥ ७ ॥ ७ ॥ ७ ॥ ७ ॥

दा०
३४५

तत्त्वं अवाधितस्वरूपं तत्त्वं परं योगिनामिति दशमो तत्त्वं वेत्ति जीवरूपेण तत्त्वं विर एकात्मा सा वात्मा एकात्मा जीवपरमेष्ठस्य जीवभेदस्य वनिष्यात्नोपगमात् तज
नमत्पुजराः घस्माभावविकाएणापुपलरुणांता अतिगच्छति नमत्स जरातिगः १६ भुर्भुवः स्वः समाख्ययोलोकास्तेषां तत्त्वं कल्पवृक्षश्वाभी
घार्थः भुर्भुवः स्वस्ततः तारपतिभक्तास्तारः सः पितेत्येकमिदं नामः सः सर्वसाधारणात्वेन लोकोन्नामपितासपिता अत्र तस्मै पित्रे इति च तर्क्यते मित्रं
विभक्ति कत्वा नामावल्यादसापित्रे इति दृश्यते तत्रोपपत्तिः समानस्य छंदसीति सत्त्वे समानस्येत्येति योगो विभज्यते तेन स पदः साधर्म्यं सजातीयता इ
त्यादिसिद्धमिति काशिका सर्वस्य जनकत्वात् सपितेत्येति भाष्यस्य संप्रतिः पिता सपितेत्यर्थेऽप्यनुकूलत्वात् काशिकोक्तादिशब्दप्रोक्ष्यमिदमपीति पदादिसदृश

तत्त्वं तत्त्वं विदेकात्मा जन्म मत्पुजरातिगः १६ भुर्भुवः स्वस्त
स्तारः सपितामरुः ॥
पिता १

शब्दोपि सदृश्यवचनोऽस्ति सदृशः सत्त्वाः ससावीत्यत्र यथा तेनापमस्य पदविग्रहो वक्रव्रीहिः समानः पदोऽस्येत्यादितदास्येतदुपपद्यते अधुना तेन तत्रा
अत्र तसमासां तानित्यत्वं मादापसरुपिनासपुत्रीत्यत्र यथा तेनापमस्य पदविग्रहो वक्रव्रीहिरिति तत्रासपितेत्येति वक्रव्रीहिरिति बोध्यः वोपसर्जस्येति सा
देशभक्तास्तु कल्पस्तु भगवानस्य पत्न्यादिशब्देषु प्रसिद्धत्वात् तमः नाना वतारान् प्रणीपदेवादीन् पातीति पीतेति नाम्ना मध्यमाः तत्र नामत्वा
त्सर्वनामकार्ये कथमिति चिंत्य सप्रत्ययमतेन तत्राप्रकिंतु विशेषणं विशिष्टं तनामेति न किंचिद्विधाधकमिति हतं यो विदं कुर्वत पिताम
रस्य पिताप्रपितामरुः ॥ ५१

न एव
३४५

इ ज्योतेः पते पुनर्पतः यज्ञार्थात्कर्मणोऽत्र लोकोपकर्मबंधन इत्यत्रेव कर्मणि यज्ञपावेति तड् यो ब्रह्म होस्मात्पतो वा पापमेपातरि अर्धे यो
धातरि च कीर्तित इत्येकाक्षरकोशः यौवै वेदोऽत्र प्रहिणोति तस्मा इति श्रुते यज्ञानां पतिः पालयिता यज्ञपतिः इष्टवानयज्ञायज्ञः पूजनमंगमुपायोऽत्र
ज्ञांगः प्रतीकोपाययोरंगमिति कोशः पतः पूजनमेव वाहने प्रायकमस्मिन् यज्ञवाहनः अभावे सर्ववस्तुनामुदकेनापि पूजितः यो ददाति स्वकं धा
मसत्त्वया किं न पूजित इति पुराणो फले हेतुभूतान् यज्ञान् वाहयतीति भाष्ये १७ यदं विभर्ति यत्तु भूतस्य स्यदौ यज्ञं हंतियत्तु कृतकल्याणे
पतो नाम सचर्ये होम्यहायते सुको यतारः सोऽस्मात्तियत्तः यत्तु भुंक्ते तत्तद्देवता रूपेण यत्तु भुक्ता यत्तु युधिष्ठिरस्य राजसूयं साधयति नानोपाये

यतो यज्ञपतिर्यज्ञायज्ञांगो यज्ञवाहनः १७ यत्तु मध्यतल्लघती
यत्तु भुग् यत्तु साधनः यतो तल्लघतगुह्यमन्त्रमन्त्रादएव च ११८

यत्तु साधनं यज्ञानामेतं हंपकरोति स्वरूपसाक्षात्कारेण यज्ञांतल्लघती यते वास्य कर्माणि तस्मिन् दृष्टे परावर इति श्रुते यतोऽष्टगुह्यं फ
धत्वेन कौंश्चिदेव हायते यत्तु गुह्यं प्रातिस्विकविधिभिस्तत्तु फलजनकत्वं बोधने विविदिषापाको न सर्वकर्मणां विविदिषापावेदने नैवा वि
नियोगेन ब्रह्मण्येव फलत्वपर्यव फलत्वपर्यवसानात् अयतेति च भूतानि तस्मादन्तर्दुच्यत इत्यत्र परं निर्वचने भोग्यात्मकात्वादन्तं अ
न्तं अन्तमिति आन्तादः भोक्ता एव शब्दोऽन्तानाद रूपमेव जाग्रदिति शेषितं प्रयुज्यते च शब्द उक्तवत्प्राणानां प्रोपरस्मिन् समुच्चित्त
दन्ति इति दर्शयितुमिति भाष्ये कृतः ११८

दा०
३४६

आत्मेव यो निरुपादानकारणानामपि स एवेति दर्शयितुं स्वयं जात इति प्रकृतिश्च प्रतिज्ञा दृष्टा ता नु प
रोधादित्यत्र स्थापितमुभयकारणं च ह्योरिति भाव्ये अत्र स्वकर्तृत्वविशिष्यः स न जात इत्यर्थान्निमित्तकारणानो क्ता भवति तदात्मानं स्वयमकुरुतेति
श्रुतिरूपप्रमारासूचनाय नान्मोसत्तमस्वयंपदे पराक्रान्ते चान्नसृष्टिः स्वतन्त्रत्वात् विशिष्यः सोऽप्यविद्यानः स एव वैद्यानः धरणीत्वापातालवासिने हिर
ण्यवाहं वाराहं रूपमास्थाय जयोनेति पुराणप्रसिद्धं सामगायतिवेदानी सामवेदोऽस्मीत्यादिना सामगायनः देवकीनंदनः स्यः सर्वदेवादेवकीपुत्र एवेति म
हाभारते स्वमपि स्वघातनकार्याणां सृज विसर्ज इति पाठात् पतपदेव पूर्वज्वलने शरीरं सत्सर्जं ससर्जं त्यादिषु केवलस्यापि विसर्जनार्थदर्शनात्

आत्मयोनिः स्वयं जातो वैद्यानः सामगायनः देवकीनंदनः स्रष्टा द्वितीयः पापनाशनः १९
शंखभृन्नंदकीचक्री शार्ङ्गधन्वा गदाधरः रथ्यांगपाणि रक्षोभ्यः सर्वप्रहरणायुधः २० ॥

स्रष्टाविवक्षावादेवकीनंदनश्च रीरस्या रीरस्यापि कंदकेनेव ह्यं चापी शिखः सममिति दशमोक्तैः हितेरीशः द्वितीयो दशरथात्मज इति मा
ष्येकीर्तितः पूजितो ध्यातः पापानि नाशयति पापनाशनः १९ शंखभृन्नंदकीचक्री शार्ङ्गधन्वा गदाधरः रथ्यांगपाणि रक्षोभ्यः शंखो लक्ष्मी
पुतेः पांचजन्यशृङ्गसुदर्शनः कौमोदकी गदाखड्गो नंदक कौस्तुभो मणिरित्यमरः रथ्यांगचक्रं पुनः पाणावेवास्परथां गपाणि अत्र एव कदा
पिशुनभिर्न होमः अहोम्यः सर्वाणि वप्रहरणाय युधात्प स्य सर्वप्रहरणायुधः आयुधत्वेनाप्रसिद्धा न्यपि करजचपेरादी न्यस्यायुधा
निभयति स संकल्पतादिति मरुदैश्च यं दर्शयितुं मिरं मतेनामोक्तं

सप्त०
३४६

रजकस्य कराये वेणुशिरः कायादया हत इति मथुग प्रवेशे रजकवधे अविहरद्वाभ्येत्यशिरस्तस्य दुरात्मनः जहार सुधिते वांससहस्रं जामरि
विधुरिति शंखचूडवधे दिवधे द्विर्वचनं समाप्रिद्योतयति ओंकारे मांगलार्थः ओंकारश्चाथ शब्दश्च द्वावेतौ ब्रह्मणः पुशकं ठं मित्राविति व
तितो तस्मात्मांगलिका बुभाविति वचनात् अन्ते नमस्तु कृत्वा भूषिषांते नमस्तु क्ति विधेमेति अत्युक्तं परिचरणं कृतवानिति भाष्ये। मम त्वप्र
तिभाति। ओ नमस्तु क्तिः प्रणावादिर्नमो नस्तनामं मे नमः प्रकीर्तित इत्युक्तं प्रणावादिर्नमो तता श्री ओ नमस्तु तता श्री नमस्तु तादि
तां ओंकारमात्रादितां नमो पात्रांततां वामकीर्तिना दौ बोधयतीति अतएव शिवो यो नमस्तु इति वा ओ नमः शिवायेति वा ओ नमस्तु तानंतगो

ओं नमः इतीदं कीर्तनीयस्य केशवस्य महात्मनः नाम्नां सहस्रं दिव्यानामशेषेण प्रकीर्तितं २१
यद्देव्यप्यप्यनित्यं यश्चापि परिकीर्तयेत् नानुभं प्राप्नुयात् किंचित्सो मुनेरुचमानवः २२ ॥

विदेति वापि स्मवेन मस्तु इति वानामसंकीर्तयंति शिष्याः यस्य स्मृत्या धनामोक्षाः स्मरणा देवतद्विष्णो रित्यादि प्रमाणानुसारं लुक् कदाचित् वि
स्मुरिति गोविंदं नारायणं इति वा संकीर्तयंति किंचित् श्रद्धा अमस्तु तेषां तासर्वेषु नामस्वेतसंवेधोभिप्रेतं स्तनसहस्रैर्नमभिः सहस्रपत्रपूजादौ ओ
विष्णवेत्यादिरूपता सर्वेषु लभ्यत इति सर्वविशिष्टं २० दिव्यानामित्यनेन प्रकारं तरेणापि नाम्नां सहस्रमस्ति अस्य त्वं वस्य कोपिवि शेष इत्युच्यते
२१ परिकीर्तयेदित्येदित्यस्य उच्यते पात्रांततां वामकीर्तिना दौ बोधयतीति अतएव शिवो यो नमस्तु इति वा ओ नमः शिवायेति वा ओ नमस्तु तानंतगो
नपरलोकं प्राप्नुयादपि यथाति नरुषादेरिवानिधनं भवतीत्युच्यते २२

कीदृशो विकारी त्याह भक्तिमानिति भक्तिः ईश्वरे परानुपमः शुचित्वं प्राप्तं तद्रूपमानसत्वं वासुदेवात्मातः करणं त्वं नाम गतातः करणं वातञ्चार्थाने सं
धानस्य अर्थप्रानं किं वित्तयति पश्यादिति २६ दुर्गातितराणां प्येतत्फलं वमाह दुर्गातीति स्थितं प्रियहिते नित्यं पश्य पुरुषर्षभः राजस्तव
पदुश्रेष्ठो वैकुण्ठः पुरुषोत्तमः परमं संश्रयंती ह भक्तानां यणां हरिते तं रंती ह दुर्गाति न मे त्रास्ति विचारोति एजधर्मेषु भीष्मवचने २७ वासुदेवः आ

भक्तिमात्यः स होत्यायुश्चिस्तद्रूपमानसः सहस्रं वासुदेवस्य नाम्नामेतत्प्रकीर्तयेत् २५ यशः प्राप्नोति विपुलं ज्ञाति
प्राधान्यमेव च अचलोऽश्रियमाप्नोति श्रेयः प्राप्नोत्यनुत्तमं २६ न भयं कचिदप्युतिवीर्यं ते जश्च विंदति भवत्यरोगो
युतिमानवलरूपगुणान्वितः २७ रोगान्ते मुच्यते रोगाद्धो मुच्येत बंधनात् भयान्मुच्येत भीतस्तु मुच्येतापन्न आप
दः २८ दुर्गापतितरत्याशु पुरुषः पुरुषोत्तमं स्तवन्नाम सहस्रेण नित्यं भक्तिसमन्वितः २९ वासुदेवाश्रयो मर्त्यो
वासुदेवपरायणः सर्वपापविशुद्धात्मा याति ब्रह्मसनातनं ३० न वासुदेव भक्तानां प्रशुभं विधत्ते कचिद् जन्म म
त्सु जरा व्याधिः भयं नैवोपजायते ३१ इमं स्तवमधीयातः श्रद्धा भक्तिसमन्वितः पुजेतामसुखं कृतिं श्रीं हृति स्मति
कीर्तिभिः ३२ न क्रोधो न च मात्सर्यं न लोभो नाशुभामतिः भवन्ति कृतपुण्यानां भक्तानां पुरुषोत्तमे ३३

अपः शरणमस्या वासुदेवस्य परायणप्राप्य मपि स्या श्री वासुदेवैकशरणो हं वासुदेवमेव प्राप्स्या मात्स्यसंधिमाप्रेयावत् ३१ न क्रोध इत्येव न श्लोके
न भक्तलक्षणमच्यतो पुरुषोत्तमे भक्तानां क्रोधादयो न भवन्ति भक्तिरेव तु कथं भवेदित्युक्तं कृतपुण्यानामिति ३३ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥

दा०
३४८

नक्रोधरूपेनेनश्लोकेनभक्तलक्षणमुच्यते पुरुषोत्तमेभक्तानांक्रोधादयोनभवंतिभक्तिरेवतत्कथंभवेदित्यतउक्तंरूपणानामिति ३३ धीरित्यादिश्लो
कत्रयेणामहमहिमभगवदाश्रयणोयुक्तामेवोक्तफलानीत्युक्ते ३४ जगद्वशेवर्ततेदमितिपाठःवर्ततेइत्यमितिक्तयेसंधिरार्थःयदापूर्वमपिवशेवर्त
तेत्यर्थःवर्ततेतीदमिति केचित्पठंतितत्रपरस्मैपरस्माध्वेवर्ततेइतिउपायोनादरणीयःआधुनिकोत्रैहितत्वात् ३५ वासुदेववात्मास्वरूपमेवा
अधिष्ठानेनैवकल्पितस्वरूपमेवाअधिष्ठानेनैवकल्पितस्वरूपवत्वात् ३६ सर्वागमानामितिश्लोकेनप्रकरणादिनेनसर्वधर्मेषांचाख
तएवाधिकारइतिवोगमानांतत्प्रमितानांधर्माणांआचारःशोचस्नानंसंध्यावंदनादिरूपःप्रथमंअविकारिविशेषणत्वेनपूर्वमेवविद्यमानःसन्

धर्मसंज्ञा
धोःसचंद्रार्कनक्षत्राखंडिशोभूर्महोदधिः वासुदेवस्यवीर्यरागिवृतातिमहात्मनः ३४ ससुरासुरागंधर्वसयक्रो
रागराहसंजगद्वशेवर्ततेदंरूपस्यसचाचरं ३५ इन्द्रियाणिमनोबुद्धिःसत्तंतेजोबलंधृतिः वासुदेवात्मकाभ्याहुः
हेत्रैर्हेत्रैरेवच ३६ सर्वागमानामाचारःप्रथमंपरिकल्पते आचारप्रभवोधर्मोधर्मस्यप्रभुरच्युतः १३७

परिकल्पतेतेषांरूतनांमपादनसमर्थःअनधिकारिणारूतमरूतमितिन्यायात्शुचिःकर्माणि कुर्वीतःशिरःस्नातश्चकुर्वीतदेवंपितृभ्यं
मथापिवा संध्याहीनोशुचिर्नित्यमनर्हःसर्वकर्मसुविशिखोयुपवीतश्चपत्करोतिनतरूतमित्यादिविशिष्यवचनेभ्यश्चअतश्चआ
चारःप्रभावोहेतुरस्यतादृशोधर्मःधर्मत्वेनाधिकारिविशेषणंप्रयोजकमन्यथाश्रुद्वलत यहादेरपिधर्मतापत्तेःतादृशस्यधर्मस्यअ
च्युतःप्रभुःफलदातानाधिकारिविशेषणारहितस्येतिनस्मात्सरूतनामस्तवजपार्थमपिशुचित्वादिविशेषणो नैवभवि
तव्यमित्यभिप्रायःअशुचिर्वेतिउमुक्तकमुक्तकनामकीर्तनेबोध्यः १३७

राम०
३४८

पुनरपि भगवन्महिमानमाह त्रयपद इति धातवः कांचनायाः किं बहुना जंगमा जंगममिति ३८ अखिलवाङ्मयतात्पर्यविषयतया भिन्नमहिमानमाह योगइ
तियोगो योगशास्त्रं ज्ञानमुपासनाशास्त्रं सांख्यप्रसिद्धं विद्याः वैशेषिकादितं त्रिणिशिल्पादि तद्विद्याः कर्म कर्मविद्यावेदाः तन्मूलभूतोः शास्त्राणि त
दर्थविचारकाणि ज्ञैर्मित्यादिकृताणि विज्ञापयेत्साक्षात्क्रियते ब्रह्मानेनेति विज्ञानं अहं ब्रह्मास्मीति महावाक्यं एतत्सर्वजनार्दननात्जनार्दनहेतुकं भवतीति

त्रयपदः पितरो देवामहाभूतानि धातवः जंगमा जंगमं चेदं जगन्नाम गणोन्मुखं ३८ योगो ज्ञानं तथा
सांख्याविद्याः शिल्पादिकर्म च वेदाः शास्त्राणि विज्ञानमेतत्सर्वजनार्दनात् ३९ एको विस्मृ
हृद्भूतं पृथग्भूतान्यनेकशः श्रीनलोकान्व्याप्यभूतात्मा भुंक्ते विश्वभुगव्यपः ४० ॥ ॥

शेषः फलस्यापि हेतुत्वापगमात् ज्ञानसंबन्धेन पूर्वोक्तलोपपत्तेरसिद्धस्यापि फलतायां तु पराक्रांतं स्मरिभिः यद्वा जनार्दनं अततितात्पर्यं गच्छतीति जनार्दना
त् अतस्मात्तत्पगमने किं सर्वं वेदापत्तदममनंतीति श्रुतिः वेदैश्च सर्वैरहमेव वेद्य इति गीतानुरागमे को गमस्त्वमसि पयसा मरीच इति पुष्पदंतश्च ३९ एको वि
स्मृतिविश्वात्मेतमिभूतात्मेन साख्येनेपठति एवं विश्वभुक् अखिलभोक्तापि अयमो निर्विकार इत्येवंभूतमहिमशालित्वादेतद्वाराधने किमभिमिति भा
वः १४०

दा०
३४६

इदानीं प्रकृतस्तव स श्रीवेद्या स प्रवर्तितत्वेन माहात्म्यमाह। इममिति आसेन कीर्तितमित्युक्ता अहमाशयितः पूर्ववत्प्रणालोककर्तृणा ततो नामसहस्रं
मे प्राप्ते लोकहितं परं नारदेन ततः पूर्वप्राप्तं च परमेष्ठिनः नारदेन ततः प्रोक्तमृषाणां मूर्धरेतसां। त्रिभिस्समहावाहो देवलोके प्रकाशितं मर्त्यलोके मनुष्याणां
आसेन परिकीर्तितमिति स्कांदोक्तं भगवद्बो नुसरति मे मत्तः ततः परमेष्ठिनः सकाशात् नारदेन प्राप्तं ननु स ननु कुमारादेभिः पुरुष इत्यनेन नैवर्गिकस्त्राणामपि
नाम्नाधिकार इत्यभिप्रेति। स्त्रीषु द्वौ नाधीयातां स्त्रीषु द्वाश्च सधर्माणा इति श्रुतिस्मृतिभ्यां। वेदप्रवणं तुता सामनिषिद्धं। प्रवणनिषेधानां प्रवणपुर

इमं स्तवं भगवतो विस्रोत्वा सेन कीर्तितं पठेद्यद्वैतपुरुषः श्रेयः प्राप्तं सुखानि च १४१ विष्णुश्चरमं देवं जगतः प्रभवाव्ययं
भजंति ये पुष्करक्षेत्रे पांति परमं च अर्जुन ३० पद्मपत्रविशालाक्षपद्मनाभसुरोत्तम भक्तानामनुरक्तानां त्राता भवज
नार्दन श्रीभ १४२ यो मां नामसहस्रेण स्तोतुमिच्छति पांडव सोहमे केन श्लोकेन स्तुतं स वनसंशयः १४३ नमोस्तु नतापस
हस्त्रमूर्त्तये सहस्त्रपादाक्षिशिरोरुवाहवे सहस्त्रनाम्ने पुरुषापशाश्वते सहस्त्रकोटीयुगधारिणे नमः १४४ इति श्रीमहाभा
रतेशतसाहस्र्योसंहितायां वैष्णवसिक्कांशोऽतिपर्वणि दानधर्मभगवतो वासुदेवस्य नाम्नां सहस्रं संपूर्णं प्राणपात्रामनेकां च ज

स्कारेणैव प्रवृत्तेः १४१ इदानीं मुक्तं फलं न प्रकृतपाठः ॥ १४२ तत्परेणैव नान्येन शक्यं हेतुमादर्शनं ७ ॥ ॥
सैव किंतु यथा कथं चिद्जनमात्रस्येतादृशविष्णुश्चरममिति १४२ शरणं मम गोविंदः शरणं शंकरोक्तयः शरणं भगवद्भक्ताः शरणं हरिनाम च इति श्रीमत्संयंप्रका
शं वि लक्ष्मवेदांति सत्यदः महादेवो करोष्यायं विष्णुनामसहस्रं गोषवाणामनिभूमाने वत्सरे श्रीमुखामिधे मार्गसिंहतीयायां नगरेताप्यलंकृते ॥ ॥
इति श्रीमद्देवांति महादेवकृता विष्णुनामसहस्रव्याख्या संपूर्णा ॥ ॥

शमः
३४६

पितामह ३ विहितं दृष्टमिदं यजमं ८ आह्निकं अहरहः कर्तव्यं ९० १३ ॥ ॥ ॥

पुषिदिउवाच पितामहमहाप्राज्ञसर्वशास्त्रविशारद किं जप्यं जपतो नित्यं भवेद्दर्मफलं महत् १ प्रस्थाने वा प्रवेशे वा मन्त्रं
त्रे वापि कर्माणि देवे वा आदिकाले वा किं जप्यं कर्मसाधनं २ शान्तिकं पौष्टिकं रक्षाशत्रुघ्नं भयनाशनं जप्यं पद्मसमितं
तत्त्वान्वक्तुमर्हति ३ भीष्म उ० व्यासप्रोक्तं मिमंसे त्रंशुगुह्यैकमनात्प सावित्र्या विहितं दिव्यं सद्यः पापविमोचनं ४ अथ
मंत्रविधिकृत्स्नप्रोचमानं मया नद्य यं श्रुत्वा पांडु वशे सर्वपापैः प्रमुच्यते ५ एतावह निधर्मज्ञेन पापैर्न लिप्यते तत्रेहं प्र सं ४
वक्ष्यामि श्रुगुह्यैकमनात्प ६ आमुष्मान् भवतेषं यं श्रुत्वा पार्थिवात्मतु पुरुषस्तु स सिद्ध्यर्थः प्रेतवेह च मोदते ७ सेवितं स
ततं राजन पुरा राजर्षि सत्तमैः क्षत्रधर्मी पौरैर्नित्यं सत्ततपरायणैः ८ इदमाह्निकमव्यग्रं कुर्वन्दिर्नियतैः सदा नृपैर्भारत
शार्दूल प्राप्यते श्रीरनुत्तमा ९ नमो वसिष्ठाय महाव्रताय पराशरं वेदनिधिं प्रणम्य नमो रुक्मिणं तापमहोरगायनमोक्तसिद्धिभ
इहाक्षयेभ्यः १० नमो सूषिभ्यः परमं पौषां देवदेवेषु देवं वरद्वराणां सहस्रशीर्षाय नमः शिवाय सहस्रनामाय जनादे
नाय ११ अजौ कपादहिर्वुधः पिनाकी चापराजितः आतश्च पितृरूपश्च त्र्यंबकश्च सुरेश्वरः १२ हृषीकेशश्च शंभुश्च हवतो
येश्च रस्तथा सकादशौभे प्रपिता रुद्रास्त्रिभुवनेश्वराः १३

हा०
३५०

१४ संज्ञायाः अश्वारूपायाः नामातः नासिकायाः सकाशादितिर्गतौ १८ ॥ ॥

शतमेतत्समाप्तापंशतंरुद्रेमहात्मनां अंशोभगश्चमित्रश्चवरुणश्चजलेश्वरः १४ तत्पाधातार्यमाचैवजयंतोभास्करस्तथा त्वष्टा
पृषातपैवेदोद्वाद्दशोविष्मुरुच्यते १५ इमेतेद्वादशादिन्याः काश्यपेपादतिश्रुतिः धरोक्षवश्चसौमश्चसावित्रौपातिलोनलः
प्रत्यूषाश्चप्रभासश्चवसवोद्यौप्रकीर्त्तिताः १६ नासत्यश्चापिदस्त्रश्चस्मृतोद्वावर्षिनावपि मार्तेडस्यात्मजावेतौसंज्ञानासा
वितिर्गतौ १७ अतः परंप्रवक्ष्यामिलोकानां कर्मसाक्षिणः अपिपञ्चसवेत्तारेदत्तस्यसुहृतस्यच १८ अदृश्याः सर्व
भूतेषु परंप्रतिदिदेशेऽश्रुगः शुभाशुभानिकर्माणिमृत्युः कालश्चसर्वशः १९ विष्णवेदेवाः पीतगणान्मूर्तिमंतस्तपोधनाः
मुनयश्चैवसिद्धाश्चतयोक्ष परापरा २० शुचिस्मिताः कीर्त्तयतांप्रपद्यंतिशुभंनृणां प्रजापतिहृतानेतान्लोकानदि
दिव्येनतेजसा वसंतिसर्वलोकेषुप्रपताः सर्वकर्मसु २१ प्राणानामीश्वरानेतान्कीर्त्तयन्प्रपतो नरः धर्मार्थकामैर्द्विषु
लैर्पुत्र्यतेसहनित्यशः २२ लोकांश्चलभतेपुण्यान्विष्णवेऽश्वरकृतानशुभान् एतेदेवास्त्रयस्त्रिंशत्सर्वभूतगणेश्वराः नंदी
श्वरोमहाकालोग्रामणीर्दृषभध्वजः ईश्वरः सर्वलोकानां गणेश्वरविनायकाः २५ सौम्यारौद्रगणाश्चैवयोगभूतग
णास्तथा ज्योतीषिसरितोद्योमसुपर्णाः पतंगेश्वरः २६ पृथिव्यांतपसासिद्धास्यावराश्चराश्चहृदिमवानगिरयः सर्वचिन्ता
रश्चमहार्गीवाः २७ भवस्यानुवराश्चैवहरतुल्यपराक्रमाः विष्णुर्देवोऽपविष्णुश्चस्कदश्चाविकयासह कीर्त्तयन्प्रपतः स

५
निरसर्वपापैः प्रमुच्यते

गमः
३५०

अतर्कध्वं प्रवक्ष्यामि मानवान् पितृसत्तमान् पवत्रीतश्चैभश्च अर्वावसुपरावसु १६ श्रीविजयैव कक्षीवान्वलम्बागिरिः सुतः अविर्मेधा
 तिथिः पुत्रः कण्वो वर्हिषदस्तथा १७ ब्रह्मतेजोमयाः सर्वकीर्तिता लोकभावनाः लभन्ते हि शुभं सर्वरुद्रानलवसुप्रजाः ३९ सुविह्वलाशुभं कर्म
 मोदन्ते दिवि देवैः महद्गुणैः सप्तप्राची वैदिशमाश्रिताः ३९ प्रपतः कीर्तयन्ते तां शक्रलोके महीयते उन्मुचुः प्रमुचुः श्वेव सस्मात्त्रे पञ्चवी
 र्यवान् ३३ दृष्टव्यश्च दृष्टवाहुश्च तृणासोमंगिरस्तथा मित्रावरुणापोः पुत्रस्तथा गरसः प्रतापवान् ३५ धर्मराजन्विजः सप्तदक्षिणां दिश
 माश्रिताः दृष्टे पुश्च ज्ञाते पुश्च परित्राधश्च कीर्तिमान् ३५ एकतश्च द्वितश्चैव त्रितश्चादिप्रसन्निभाः अत्रेः पुत्रश्च धर्मात्मा अविः सप्तस्वतस्त
 था ३६ वरुणासन्विजः सप्तपश्चिमादिशमाश्रिताः अत्रिर्वसिष्ठो भगवान् कश्यपश्च महानृषिः ३७ जैतमः सभरद्वाजो विष्णुमित्रौ पकौ
 शिकः अचीकतनयश्चोग्रोजमदग्निः प्रतापवान् ३८ धनेश्वरस्य गुणैः सप्तैते उत्तराश्रिताः अपरे मुनयः सप्तदिक्षु सर्वा सुविष्टिताः ३९
 कीर्तिस्वस्तिकण्डूणां कीर्तिता लोकभावनाः धर्मः कामश्च कालश्च वासुकी सुकीरवच ४० अनन्तः कपिलश्चैव सप्तैते धरणीधराः रामो
 व्यासस्तथा द्रौणिश्च श्वश्यामा च लोमशः इत्येते मुनयो दिव्या एकैकाः सप्तसप्तधा ४१ शान्तिस्वस्तिकण्डूलोके दिशं पालाः प्रकीर्तिताः पस्या
 पस्यादिशि ह्येते तन्मुखः शरणां व्रजेत् ४२ स्रष्टारः सर्वभूतानां कीर्तिता लोकपावनाः संवर्तन्ते मेरुमावर्णो मार्क ॥ ॥ ॥

हा०
३५१

देवधर्मिकः ४३ सांख्ययोगो नारदश्च दुर्वासाश्च महानृषिः अत्यंततपसो दान्तास्त्रिषु लोकेषु विश्रुताः ४४ अपरे रुद्रसंकाशाः
कीर्तिता ब्रह्मलौकिकाः अपुत्रो लभते पुत्रं दक्षिणो लभते धनं तथा धर्मार्थकामेषु सिद्धिं च लभते नरः ४५ पृथुवैद्यं नृपवरं पृथ्वीपत्या
भवत्सुता प्रजापतिं सार्वभौमं कीर्त्तयेद्दुग्धाधिपं ४६ आदित्यवंशप्रभवं महेन्द्रसमविक्रमं सुहृद्वसुमैलं च त्रिषु लोकेषु विश्रुतं ४७
बुधसदयितं पुत्रं कीर्त्तयेद्दुग्धाधिपं त्रिलोकविश्रुतं वीरं भरतं च प्रकीर्त्तयेत् ४८ गवामयेन यज्ञेन येनैवैकते युगे रंति देवं महादेवं की
र्त्तयेत्परमश्रुतिं ४९ विश्वजित्पसोपेतं लक्षणं लोकसंगलं तथा श्वेतं च राजर्षिर्कीर्त्तयेत्परमश्रुतिं ५० मगरस्यात्मजायेन साविता स्ता
रितास्तथा हुताशनसमानेता न्महार्त्तमान्महौजसः ५१ उग्रकोपा न्महामत्मान् कीर्त्तयेत्कीर्त्तवद्भनात् देवानृषिगणां चैव नृपांश्च
जगतींश्चरात् ५२ सांख्ययोगं च परमं ह्येकं च तथैव च कीर्त्तितं परमं ब्रह्म सर्वश्रुतिपरायणं ५३ संगल्यं सर्वभूतौपवित्रं बहुकीर्त्त
नं व्याधिप्रशमनं श्रेष्ठं पौष्टिकं सर्वकर्मणा ५४ प्रपतः कीर्त्तयेद्देवान् कल्पसायं च भारत स्ते वै व्यातिवर्षं तिभांति द्वाजि सृजंति च ५५
सते विनायका श्रेष्ठः दक्षाः क्षांता जितेन्द्रियाः नराणां मशुभं सर्वं व्यपोहंति प्रकीर्त्तिताः ५६ साक्षिभूता महात्मानः पापस्य सुकृतस्य
च सतां चैककल्पमुष्टाय कीर्त्तयेन्प्रभातश्रुते ५७ नाग्निचौरभयं तस्य न मार्गप्रतिरोधनं सतां कीर्त्तयतां तिसं दुःस्वप्नो नश्य
ते नृणां ५८

नां ४

राम०
३५१

मुच्यते सर्वपापेभ्यः स्वस्तिमांश्च गृहान् व्रजेत् दीक्षाकालेषु सर्वेषु पठेन्नियतो द्विजः ५६ न्यायवानात्मनिरतः क्षांतो दांतो
 नमूयकः रोगार्त्तवाजिपुक्तो वा पठन्त्यापात्तमुच्यते ६० वास्तुमध्ये तु पठतः कुलस्वस्थाय न भवेत् क्षेत्रमध्ये तु पठतः स
 र्वसम्प्रशोधति ६१ गच्छतः क्षेत्रमध्वानं ग्रामांतरगतः पठन् आत्मनश्च सुतानां च दारणां च धनस्य च वीजानां मौषधी
 च रक्षां तां प्रयोजयेत् ६२ एतानां ग्रामकाले तु जपतः क्षत्रियस्तु व्रजंति रिपवो नाशं क्षेत्रं च परिवर्तते ६३ एतान्
 देवे च पित्रे च पठतः पुरुषस्य हि भुंजते पितरो हव्यं कव्यं च त्रिदिवौकसः ६४ नव्याक्षिश्वापदमप्येन द्विपान् न हितस्कर
 न् कश्मलं लघुतां यांति पाप्मना च प्रमुच्यते ६५ पानपात्रे च पाने च प्रवासे राजवेश्मनि परां सिद्धिं सवाप्नोति सावि
 त्री कृत्तमां पठत् ६६ न च राजभयं तेषां न पिशाचान् न राक्षसान् नाग्यं नुपवनाद्यालान् न पंतसोपजापते ६७
 चतुर्णां नपि वर्णानां माश्रमस्य विशेषतः करोति स तं शान्तिं सावित्री मुत्तमां पठत् ६८ नाग्निर्द्दहति काष्ठाति सावित्री
 पत्रपद्यते न तत्र बालो न्निपते न च तिष्ठति पन्नगाः ६९ न तेषां विषो दुःखं गच्छति परमां गतिं येषु रावंति महद्ब्रह्म सावि
 त्री गुणकीर्त्तनं ७० गवां मध्ये तु पठतो गावो स्य बहुवत्सलाः प्रस्थाने वा प्रवेशे वा सर्वा वस्यां गतः पठेत् ७१ जपतां जु
 क्तां चैव नीतां च प्रयतात्मनां ऋषीणां परमं जप्यं गृह्यते तन्न राधिप ७२ पाथात्प्येन संगम्यति द्वांसं पुरातनं पराशर
 तं दिव्यं शक्राय कथितं पुरा ७३ तदेतत्तैत्तिरीयां तं त्रयं ब्रह्म सनातन हृदयं सर्वभूतानां श्रुतिरेषा पुरातनी ७४ ॥

श्री०
३५१

८० सावित्रीध्यायः केपूजाइति सप्तमः १ २ ३ ४ ॥

ॐ ॥ ६

सोमादिमानुषाः सर्वे रायावाः कुरवस्तथा पठन्ति मुच्येति तं सावित्री प्राणिनां गतिं ७५ अभासो नित्यदेवानां सप्तर्षीणां क्र
वस्पच मोक्षार्णो सर्वं कृष्णार्णो च पत्न्युभात्मदा ७६ तृद्वैः काश्यपे गौतमप्रभृतिभिर्भृग्वंगिरैः प्रादिभिः मुक्तागस्त
हस्पतिप्रभृतिभिर्ब्रह्मर्षिभिः सेवितं भारद्वाजमतं ऋचीकतनयेः प्राप्तं वसिष्ठात्पुनः सावित्रीमधिगम्य शक्रवसुभिः कृतं त्राजि
तादानवाः ७७ योगेशतंकनकं मृगमयंददाति विप्राय वेदविदुषे च बहुश्रुताय दिव्यां च भारत कणाकपये च नित्यं तत्फलं
भवति तस्य च तस्यैव ७८ धर्मे विवर्द्धति भूगोः परिकीर्तने नवीं विवर्द्धति वसिष्ठे नमो न तेन संग्रामजिह्ववति चैव
सुनमस्य नृणां दाञ्चि नौ च परिकीर्तयतो नरैः ७९ एषा ते कथिता राजन सावित्री ब्रह्मणा श्रवती विवक्षुरसि यच्चान्न तत्र
वक्ष्यामि भारत ८० शान्तिपर्वणि दानधर्मेषु सावित्री युधिष्ठिर उ० केपूजाः केन मस्कार्यः कथं वर्तेत केषु च किमाच
रः कीदृशेषु पितामह न रिष्यते १ भीष्म उ० ब्राह्मणानां परिभवः सादयेदपि देवताः ब्राह्मणोभ्यो नमस्कृत्य युधिष्ठिर न रि
ष्यते २ ते पूजास्तैः नमस्कार्यं वर्तेष्यास्तेषु पुत्रवत् ते हिलोकातिमांस्सर्वान्धारयन्ति मनीषिणाः ३ ब्राह्मणाः सर्वलोकानां
महान्तो धर्मसेतवः धनत्यागाभिरामाश्च वाक्संगमपुणश्च ये ४ रमणीयाश्च भूतानां निधानं च धृतव्रताः प्रशान्ताश्च
लोकानां शास्त्राणां च यशस्विनः ॥ ॥

श्री०
३५१

तयोपेपांधनंनितंवाकैवविपुलंवलं प्रभवश्चैवधर्माणांधर्मज्ञाः सूक्ष्मदर्शिनः ६ धर्मकामास्थिताधर्मेसुहृत्तैर्द्विर्मसेतवः पान्ममा
श्रित्यजीवंतिप्रजाःसर्वाश्चतुर्विधाः ७ पंथानःसर्वेनेतारेयज्ञवाहाःसनातनाः। पितृपैतामहीगुर्वीमुद्वहंतिधुरंसदा ८ धुरिपेनावसीदं
तिविषमेसद्गवाइव पितृदेवातिथिसुखाह्वयकथाग्रभोजिनः ९ भोजनादेवपेलोकांस्त्रायंतेमहताभयात् दीपःसर्वसलोकस्यचक्षु
श्चक्षुष्मतामपि १० सर्वशिल्पादिनिधनातिपुणाःसूक्ष्मदर्शिनः गतिज्ञाःसर्वभूतानामध्यात्मगतिचिंतकाः आदिमध्यावसानानांज्ञा
तारश्चिन्तसंशयाः परवरविशेषज्ञागंतारःपरमां गतिं ११ विमुक्ताधूतपाप्मानोनिर्द्वन्द्वानिष्परिग्रहाः मानाहीमानितानितंज्ञानविन्दि
र्महात्मभिः १३ चंदनेमलयंकेचभोजनेभोजनेसमाः समपेपांदुकूलंचतपाक्षौमाजिनानिच १४ तिष्ठेपुरषपुंजानावहनिदिवसा
नपि शोषपेषुश्वगात्राणिस्वाध्यायैःसंपेतंद्रियाः १५ अदेवंदैवतंकुर्मुदैवतंचापदैवतं लोकानन्यान्सजेयुस्तेलोकपालांश्चकोपि
ताः १६ अयेयःसागरेयेषामपिशपान्सहात्मनां येषांकोपाग्निरर्द्यपिदंडकेनोपशाम्यति १७ देवानामपियेदेवाःकारणंकारणा
स्यच प्रमाणासप्रमाणांचकस्तानभिभवेदुधः १८ येषांवृद्धश्चवालश्चसर्वःसमानमर्हति तपोविद्याविशेषातुमानयंतिपरस्परं १९
अविद्वानब्राह्मणोदेवःपात्रवैपावनंमहत् विद्वानभूपसरोदेवःपूर्णासागरसन्निभः २० ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

दा०
३५३

१३ ब्राह्मणप्रशंसाध्यायः कालयुष्टिसिद्धिफलेवां १२ ३ ११ १६

अविदांश्चैवविदांश्चब्राह्मणोदैवतंमहत् प्रणीतश्चाप्रणीतश्चयथाग्निदैवतंमहत् ११ शमशानेपिद्युतेजस्वीपावकोनैवदु
 ष्यति हविर्यज्ञेचविधिवद्भूयस्वातिशोभते १२ एवंपयपनिष्ठेषुवर्ततेसर्वकर्मसु सर्वथाब्रह्मणामान्यादैवतंविद्वित्परं १३
 इतिहानधर्मः युधिष्ठिरः ३० कांतुब्राह्मणपूजायांकाष्ठिंदृष्टाजनाधिप कंवाकर्मोदपंमत्वातानर्घसिद्धीपते १ भीष्मः ३० अ
 त्रासुहाहरंतीममितिहसंपुणतनं पवनस्यचसंवादमर्जुनस्यचभारत १ सहस्रभुजभस्मीमानकार्तवीर्योभवत्प्रभुः अस्यलोक
 स्यसर्वस्यमाहिषात्पामहाबलः ३ सतुरताकारवतीसद्दीपांसागरांवां शशासृष्टिर्वीमर्षीहैहयःसतविक्रमः ४ स्ववित्तं
 नदत्तंतुदत्तात्रेयापकारो क्षत्रधर्मपुरस्कृतविनयंश्रुतमेवच ५ आराधयामासचतंतुतवीर्यात्मजोमुनि न्यमंत्रयतंतु
 द्योद्विजश्चैववैरिभिः ६ सर्वैःछंदितस्तेनरूपोवचनमब्रवीत् सहस्रबाहुर्भूपांवैचसूयध्वेगदेन्यथा ७ समबाहुसहस्रंतु
 पशंतोमैतिकारो विक्रमेणामहीकृत्स्नांजयेयंविपुलव्रत ८ तंचधर्मेणसंप्राप्यपालयेयमतंद्रितः चतुर्यंतुवांयाचेत्त्वाम
 हंद्विजसत्तम ९ तन्ममानुग्रहकृतेदातुमर्हसिनिदित अनुशासनंतुमांसंतोमिष्योदृतेतदाश्रयं १० इत्युक्तःसद्विजःप्राहत्
 यास्त्वितिनराधिप एवंसमभवंस्तस्यवरास्तेदीपतेजसः ११ ततःसरयमास्यापज्वलनार्कसमद्युति अव्रवीद्दीर्घसम्मोहात्कोच

११ ॥
सिद्धेशोभस

राम०
३५३

१५ पूर्वोवाहोत्रोत्तरः ब्राह्मणाधिकवचनं पूर्वः पक्षः क्षत्रियाधिकं सिद्धांत इत्यर्थः हेतुयुक्तौ प्रजापालने न हेतुना युक्तौ सहितौ तौ ब्राह्मणाक्षत्रिये १६ ब्र
ह्मवेदोपज्ञोवाच्यथापतयजनार्थ एव उपधाकृतं येषां ते तथा क्षत्रिपान्वाहति उपजीवति १७ गायत्र्यामरस्युत्पात्रसंयं कश्चित् चर्मवसम् अजिन

धैर्यवीर्ययशः शौर्यैर्विक्रमेणौजसापिवा तद्वाक्यं ते तर्हि देवागुवाचाशरीरिणी १३ न त्वं मूढविजानीषे ब्राह्मणाक्षत्रि
याद्वरं सहितो ब्राह्मणेनेह क्षत्रियः शास्तिवै प्रजाः १४ अर्जुन उ० कुर्येभुतानि तुष्टो हं क्रुद्धो नांशं तपानये कर्मणामनसा
वाचानमत्तोस्तिवोद्विजः १५ पूर्वो ब्रह्मोत्तरोवाहो द्वितीयः क्षत्रियोत्तरः त्वयोक्तौ पावुमौ हेतुविशेषस्तत्र दृश्यते १६ ब्राह्म
णाः संप्रिताः क्षत्रं न क्षत्रं ब्रह्मणाश्रितं श्रिता ब्रह्मोपधाविप्राः रवादेति क्षत्रियान्भुवि १७ क्षत्रियेषां श्रितो धर्मः प्रजा
नां परिपालनं क्षत्रादृति ब्रह्मणानां तैः कथं ब्राह्मणो वरः १८ सर्वभूतप्रधानां स्तान् भैक्षदत्तानहं सदा अर्प्य संभावितान्
विप्रान् स्थापयाम्यात्मनो वशे १९ कश्चित् त्वनया सत्तं गायत्र्या कपयादिवि विजेष्णामवशान् सर्वान् ब्राह्मणांश्चर्मवास
सुः २० न तु संयौवपेद्राष्टात्रिषु लोकेषु कश्चन देवो वा मानुषो वा पितस्मात्तरेषु द्विजादहं २१ अथ ब्रह्मोत्तरं लोकं करिषे
क्षत्रियोत्तरं न हि मे संयुगे कश्चित्सोऽटुमुत्सहते वलं २२ अर्जुन सवचः श्रुत्वा विव्रस्ताभून्निशाचरि अथैनमंतरिक्षस्पस्त
तो वापुः भाषत २३ तज्जैनं कलुषं भावं ब्राह्मणो भोनमस्करु सतेषां कुर्वतः पापं गृह्यो भो भविष्यति २४ ॥ ॥ ॥
वस्त्रान् २५ ब्रह्मोत्तरं सतं २६ निशाचरी अंतर्हिता सरस्वती यदा निशाचरीरक्षस्पि विव्रस्ताभूत् किमु तां तेषां आसिका इति भावः २७ ॥ ॥ ॥

चालये ३

दा०
३५४

११ पृथिवीभूतं पृथिव्यात्मकं भूतं १२ अध्यायः प्रश्ना ४ अहं वायुः ७ कविः अग्निः ८ महतः सगरपुत्रान् आसंत उपासंत सुवर्गाधारिणा शोननो ब्राह्मणवर्गसि
अथवात्मानं महीपालशमपिषंति वैदिज्ञाः निरसिषंति त्वैराष्ट्रं महोत्साहं महावत्ताः १६ तं राजा कस्तुमिताहततस्तं प्राहमारुतः वायु
वैदेवदूतोस्मिहितं त्वां प्रब्रवीमहे १७ अर्जुन उ० अहो तयायं विप्रेषु भक्तिरागः प्रदर्शितः पादशंष्टाय वीभूतं तादृशं ब्रूहि मे हि जं १८
वायोर्वा सदृशं किंचिद्ब्रूहि त्वं ब्राह्मणोत्तमं अपां वै सदृशं वेदेः सूर्यस्य नभसोऽपि वा १९ इति दानधर्मे ब्राह्मणमाहात्म्ये वायु
रुवाच प्रश्ना मृदुगुणान्कांश्चिद्ब्राह्मणानामहात्मनां येन याकीर्तिता राजंसेभ्योऽप्यब्राह्मणो वरः १ तत्कामही त्वं भूमीरु
स्यर्द्धपांगनः पस्पह नशं जगाम तां विप्रोऽष्टं भयतकाशपः २ अक्षया ब्राह्मणराजनदिविवेह च नित्यदा अपि वतैजसा ह्या
यः स्वयमेवांगिरः पुरा ३ सताः पिवन् क्षीरमिव नात्प्यतमहामनाः अश्रयन्महौघेन महीसर्वाचपार्थिव ४ तस्मिन्तहं
चक्रुर्देवैः जगत्पत्काततो गतः अतिष्ठमग्निहोत्रे च विरमंगिरसो भयात् ५ अथ शप्तश्च भगवान्गोतमेन पुरंदरः अहं लो
कामयातो वै धर्माय च न हिंसितः ६ यष्मासमुद्रोऽप्यते पृथो दृष्टश्च वारिणा ब्राह्मणैरभिशप्तस्सन्नभूवलवरोदकः ७ सु
वर्गावरो निर्दमः संगतोऽर्द्धशिखः कविः क्रुद्धेनो गिरसा शप्तो गुरौ रैतैर्विवर्जितः ८ महतश्चूरिता नृपशये हासंत महोदधिं ९
सुवर्गाधारिणानित्यमवशप्ताद्विजातिना ९ समोन त्वं द्विजातिभ्यः अयो विद्विन रविष्य गर्भस्थाने ब्राह्मणानशसन्नमस्यति किल
प्रभुः १०

स्धारिणा धर्त्री द्विजातिना कपिलेन ६ ६ ॥

४ ॥ ॥

राम०
३५४

अग्निब्राह्मणमित्युच्यते १३ अन्भूतं प्रतिभूतं अनुपालकं पोषकं १२ ननु ब्रह्मांडे नातन्नाक्रपमंडमजनपदित्यत्राह अंडेति केचिदिति तत्रैतत् १४
दूषयति द्रव्यमिति अतत्ता देवब्रह्मान अंडजातः अंडजत्ववचनं त्वस्य प्रकारं तरेणोपाहस्यतमिति आकाशं अवाह्यतं १७ आकाशजः पि
तामहः किमाश्रयेण तिष्ठेदिति चेत्कश्चिद्रूपात्तं प्रतिब्रूहि तदान किंचिद्वेदिति पितामहस्य निरविष्टानत्वे सति तनमिदं सर्वं शून्यमेव स्यात् किंचि
द्पाह्मिर्त्यर्थः ननु कोपं प्रजापतिपदेनोच्यते अत आह अहंकार इति प्रोक्त इति प्रभुव्यापकः पतः सर्वतो गतः जलचद्रूपेन कृतं वैमन्यजोतिः

१४
दंडकानां महद्वाजं ब्राह्मणं विनाशितं तालजं वं महाक्षत्रमौर्वै गौकेन नाशितं १२ त्वपाचविपुलं गजं वलं धर्मः श्रुतं तणा दत्तात्रेयप्रसा
देन प्राप्तिपरमदुर्भं ११ अग्निं त्वयजसे नित्यं कस्माद्वाह्मणमर्जुन सहि सर्वस्य लोकस्य ह्यवाट् किं न वेत्सि १३ अपवा ब्राह्मणं श्रेष्ठमनु
भूतानुपालकं कर्त्तारं जीवलोकस्य कस्माज्ज्ञानचिमुह्यसे १४ तया प्रजापतिर्ब्रह्मा अयं प्रभु अयं येनैतं निखिलं विश्वं जनितां स्या
वरं चरं १५ अंडजातं तु ब्रह्माणं केचिदिच्छं तपेडिताः अंडां हि त्वाद्भुः शैलादिशोभः पृथिवीदिवं १६ द्रष्टव्यं नैतदेवं हि कपजापेदजो हि सः
स्मृतमाकाशमंडं तु तस्माज्जातः पितामहः १७ तिष्ठेत्कथमिति ब्रूहि न किंचिद्विदितदा भवेत् अहंकार इति प्रोक्तः सर्वतो गतः प्रभुः १८ ना
संडेस्मिन्निति ब्रह्मा सगजालोकभावनः इत्युक्तः सतदा तस्मीमभूद्वायुस्ततो ब्रवीत् १९ इति शान्तिपर्वणि दानधर्मपवनार्जुनसंवादे ॥

प्रातर्द्वितीयाग्निरेतिसमाप्तः अयं भावः सषुप्तिमदृशादव्याहृताकाशादुत्पितो हंकाररूप उपविस्तेन साशा सर्वात्मना वद्विन्नः सोपमहंकारविशिष्टो वाह्य
व्योमाहिं कल्पितवान् एवं ह्यनुभवाभ्यां जानाति स ब्राह्मणो जगत्कर्त्ता तेन तव सायं समुद्देशात्तरंगस्यैवं कदापि न संतवते १८ अतएवं अंडेनास्ति जगवत्क
ल्पनामात्रेणातकल्पकस्तस्माद्वाह्मणोस्तीत्युक्तं सगजा अर्जुनः इति वा पुना उक्तः स न तस्मीममृततो वापुर्ब्रवीत् अवक्ष्यमाणस्य मिति शेषः १९ अध्यायः ॥

इमां १ इमां भूमित्वं न काव्रह्मणः पदं गमिष्यामीति संवधः ३ आत्मानं देहं पुत्कानिर्जाचमहादेहं प्रविश्य सजावयोगलेचन कृतवान् ४ भूमास्तु धर्मे

वायुरुवाच इमां भूमिं द्विजातिभ्यो हितुं वै दिक्षिणां पुरा अंगोनाम नृपो राजंस्ततश्चिन्तां महीपयौ १ धारणी सर्वभूतानामयं प्रा
प्यवरोत्प कथमिच्छति मां दातुं द्विजेभ्यो ब्रह्मणः सुतां २ साहं नृत्का गमिष्यामि मित्वं ब्रह्मणः पदं अप्यं सगच्छेत् नृपतिर्मा भूदि
तिततो गमत् ३ ततस्तं कश्यपो दृष्ट्वा ब्रजं तीरं पिबीत द्वा प्रविवेश महीसद्यो मुक्तात्मानं समाहितः ४ ह्यं तं काश्यपीरा
जन्मभिरसीदते द्विताई अयागम्यतया राजन्मस्त्वत्पाकाशपम पृथिवी काश्यपाजसे सुता तस्य महात्मनः ५ एवं राजन्त्रीदृ
शौ वै ब्रह्मणः सा सर्वतो पश्येत् गोषधि समन्विता धर्मात्तरानष्टतया भूमिरसीत्ततोत्प ५ एवं वर्षसहस्राणि दिव्यानि विपुल
ततः त्रिंश कश्यपो भवत् अन्तं प्रवृद्धित्वं च कथयाक्षत्रिपं वरं ८ तस्मीव भूवन् पतिः पवनस्तु ब्रवीत् पुनः ७ अग्रा राजन्नुतप्य
सजातस्यां गिरिसेकुले ६ भद्रा सोमस्य दुहिता रूपेण परमा मता तस्यास्तुल्यं पतिं सोम उतप्यं समपश्यत् १० सावती व्रतप
स्तेपे महाभागा यशस्विनी उतप्यार्थं तु चार्वंगी पुरं नियममास्थिता ११ तत आहूय सोमं तप्यं ददावति पशस्विनी भार्यार्थं सच जग्राह
विधिवन्दू रिक्षिणाः १२ तां त्वकामयत श्रीमां ब्रह्मणः पूर्वमेव ह सचागम्य वनप्रस्थं यमुनायां जहार तां १३ जलेश्वरस्तु हत्वा
तामनतरुं स्वपुरं प्रति परमाद्भुतं संकाशं षट्सहस्रशतं द्रुदं १४ ॥

तरासु धर्मवलेन ब्रह्मलोकं गत्वा नष्टमपासादित्यर्थः ५ कश्यपो भूमिभूत्वा सादिता त्वयः ११ सोमः सोमपिता उतप्यमाह पतां तस्मै ददौ सोमं तप्यमिति
संविगर्षः १३ १४

देवः वरुणः तपो नद्रपा १५ १६ १७ १८ १९ २० २१ २२ ॥ ॥

लो ३

नहिरमन्तरं किंचित्तस्मादन्यतपुण्यं तमे प्राप्तादौ रश्मिभिरुदितैः कामैश्च शोभितं तत्र देवस्तपासां दैर्मेराज नजलेश्वरः १५ अथा
ख्यातमुत्तमपायततः पत्न्यवर्मदेनं तच्छ्रुत्वा नारदात्सर्वमुत्तमपायनादन्तपा १६ प्रोवाच गच्छ ब्रूहि त्वं वरुणं परुषं वचः महाकान्तं च मे भार्गवी
कस्मादाहृतवानसि १७ लोकपा मिलौ कानां न लोकस्य विलोपकः सोमं न दत्ता भार्गवी मे त्वया चापहृता घवै १८ इत्युक्तो वचनात्तस्य
नारदेन जलेश्वरः मुच भार्गवी मुत्तमपायकस्मात्तं हृतवानसि १९ इति श्रुत्वा वचस्तस्य सौपतं वरुणो ब्रवीत् ममैषा सुप्रिया भार्गवी नैनो मुक्त्वा
ह्यमुत्तमे २० इत्युक्तो वरुणो नाप नारदः प्राप्य तं मुनिं उतपम ब्रवीद्वाकं नातिहृष्टमना इव २१ गले गृहीत्वा क्षिप्रं स्मि वरुणो नम
हामुने नम्रपद्यति ते भार्गवी पत्ने कर्ण कुरुष्वतत् २२ नारदस्य वचः श्रुत्वा क्रुद्धः प्राज्वलद्गिरिः अपि वने जसाचारि विष्टभ्य सुमहातपाः २३
पीपसा नेतु सर्वस्मिंस्तोपे पिसलिलेश्वरः सुहृन्दिर्निक्ष्य माणोपि नैवामुचत तां तदा २४ ततः क्रुद्धो ब्रवीन्द्मि मुत्तमपायनादन्तपाः द
शयस्व म्यलेभद्रेषु सहस्रशतं हुदं २५ ततस्तद्वरिणां जातं समुद्रं प्रावसर्पितः तस्माद्देशान्ती चैव प्रोवाचा सौ द्विजोत्तमः २६ अदृष्ट्वा
गच्छ भीरुत्वं सरस्वति सरुं प्रति अणुपणुपणु वदं देशस्तत्तु त्वपायुमे २७ तस्मिन्मं शोषिते देशे भद्रा मादापवारिपः अददाच्छरणं गत्वा
भार्गवी मां गिरसाय वै २८ ॥

दा०
३५६

जगत्वरुणं च दुःखान्मुमोच मोचयामास ३१ अध्यापः इत्युक्त इत्यध्यापौ स्पृष्टार्थे १२ ॥ ॥

प्रतिगृह्यतुतां भार्यामुतप्यः सुमनाभवत् मुमोच च जगत् दुःखाद्वरुणं चैव हैहय १६ ततः सलब्धातां भार्यावरुणं प्राह धर्मवित् उतप्यः
सुमहोते जायधृणुषनराधिप ३० मयैषा तपसा प्राप्ता कौशतसे जनाधिप इत्युक्तातामुपादाय स्वमेव भवनेन ययौ ३१ एष राजन्
दृशेणो वै उतप्यो ब्राह्मणार्थमः ब्रवीमहे ब्रूहि वा त्वमुतप्यात् क्षत्रियं वा ३२ इति दानधर्मपवनाद्गुनसंवादे भीष्म उ० इत्युक्तः
सनपस्तु श्रीमं भूद्वपुस्ततो ब्रवीत् अणुगजन्तगस्तसमाहात्म्यं ब्राह्मणस्पृष्ट १ असुरैर्निर्दिता देवानिरुत्साहाश्च ते कृताः
यज्ञाश्चैषां हताः सर्वे पितॄणां च स्वधातया २ कर्मस्थानवानां च दातव्यैर्हैहयैर्षम भ्रष्टैश्चर्यास्ततो देवान्नेनुः पृथ्वीमिति श्रुतिः
३ ततः कदाचित् ते राजन् दीप्तमादित्यवर्चसे ददृशुस्ते जसा पुक्तमगस्तं विपुलव्रतं ४ अभिवापतु तं देवाः पृष्ट्वा कुशल
मेव च इदमचुर्महात्मानं वाक्यं काले जनाधिप ५ दानवैर्युधिभग्नाः स्मस्तपैश्चर्याश्च भ्रंशिताः तदस्मान्नो भयातीव्रा आहितं मु
निपुंगव ६ इत्युक्तः स तदा देवैरगस्तकोपितो भवत् प्रज्ज्वाल च ते जस्ती कालाग्निरिव संक्षये ७ तेन दीप्तां शुजालेन तिर्द्ध्य
दानवास्तदा अंतरिक्षान् महा राजन् निपेतुस्ते सहस्रशः ८ दहमानास्ते देवास्तस्यागस्तमते जसा उभौ लोकोपि तज्ज
गताः काष्ठां तु दक्षिणां ९ वलिस्तपज्जते यज्ञमश्वमेधं मंही गतः येऽनेधः स्याम ही स्याश्च तेन दग्धामहासुराः ॥ १० ॥

राम०
३५६

ततो लोकाः पुनः प्राप्ताः सुरैः शोभन्तं चतुर्दशः अप्येन स ब्रुवन् देवा भूमिस्थानसुरान् जहि ११ इत्युक्तः प्राह देवान् स न शक्नोस्मि मही गतात् दग्धुं तपो
 हि क्षीयेन्मे न शक्यामीति पार्थिव १२ एवं दग्धा भगवता दानवाः स्वेन तेजसा अगस्त्येन तदा राज्ञोऽपसा भावितात्मना १३ ईदृशश्चाप्यग
 स्तो हि कपितले मयानघ ब्रवीम्यहं ब्रूहि वा त्वमगस्त्यात् क्षत्रियं वरं १४ भीष्म इत्युक्तः स तदा तस्मीमभूद्वायुस्ततो ब्रवीत् अरागु राज
 नृवसिष्ठस्य मुख्यं कर्म पशस्विनः १५ आदिताः स त्रयसा संतसरो वै पानसंप्रति वसिष्ठं मनसा गत्वा ज्ञात्वा तत्रास्पृगो रवं यजमानस्त
 तान् दस्वा सवीर्यदीक्षानुकर्षितान् हेतुमैद्यं ततो बालाः वलिनीनाम दानवाः १६ अदूरात्तु तस्तेषां ब्रह्मदत्तं वरं सरः हता हता वैत
 त्रैते जीवंताः सदा दानवाः १७ ते प्रगल्भमहाघोरान् पर्वतान् परिधानदुमान् विक्षोभयन्तः सलिलमुत्पिताः शतयोजने १८ अभद्रवन्त
 देवांस्तैः सह स्राणि दशैव हि ततस्तैर्दृष्टा देवाः शराणां वासवं ययुः १९ स च तैर्यपितः शक्नो वसिष्ठं शराणां ययौ ततो मयं ददौ तैर्भो वसिष्ठो
 भगवान् ऋषिः २० तदा तान् दुःखितान् ज्ञात्वा आनन्दं शंस्य परो मुनिः अपत्तेना दहत् सर्वान् वलिनः स्वेन तेजसा २१ कैलासं प्रस्थितो चैव
 नदीगंगा महातपाः आनयत् स सरो दिवं तपाभिन्नं चतस्रः २२ सरोभिन्नं तपानद्या सरपः साततो भवत् हताश्च सरवलिनी यत्र स
 देशः खलिनी भवत् २३ सर्वं सैद्वा वसिष्ठे न रक्षिता सिद्धि वौकसः ब्रह्मदत्त वराश्चैव हता दैत्या महात्मना एतत्कर्म वसिष्ठस्य कपितं
 हि मयानघः ब्रवीम्यहं ब्रूहि वा त्वं वसिष्ठ क्षत्रियं वरं २४ इति पवनार्जुन संवादे भीष्म उवाच इत्युक्तः स र्जुनस्तस्मीमभूद्वायुस्तमत्र

दा०
३५७

वान् अणुमेहैहपश्रेष्ठकर्मात्रेः सुमहात्मनः १ वीरेतमसपुधंतसहितादेवदानवाः अविधंतशरैस्तत्रस्वर्मीनुः सोमभास्करो २ अघतेतमसाप्र
स्तानिहन्तेस्मदानवैः देवानपतिशदितसहैववलिभिस्तदा ३ असुरैर्वधमानास्तेशीराप्राणादिवैकसः अपश्यंततपस्यंतमत्रिप्रियत्तपो
धने ४ अपैनमब्रुवन् देवाः शांतक्रोधंजितेन्द्रियं असुरैरिषुभिर्विद्वौचंद्रादिनाविनावभौ ५ वपंवध्यामहेवापिशत्रुभिस्तमसाहृते
नाधिगच्छातशान्तिंचनयात्रापसनः प्रमो ६ आपिरुवाच कपेरक्षामिभवतस्तेभुवेष्टुमाभव तिमिरघुश्चसवितादसुहंतावनोभव ७
स्वमुक्तस्तदात्रिवैतमोनुदभवच्छरी अपश्यन्सोमभावाच्चसोमवत्प्रियदर्शनः ८ दृष्ट्वानातिप्रभंसोमतेपासूर्यंचपार्थिव प्रकाशम
करोदत्रिस्तपसासेनसंयुगे ९ जगद्विनिमिरंचापिप्रदीप्तमकरोत्तदा व्यजयच्छत्रुसंधाश्चदेवानांस्वेनतेजसा १० अत्रिणादह्यमा
नांस्तान्दृष्ट्वादेवामहामुण्ण पणक्रमंसेपितदार्ढ्येनिघ्नतैत्रिरक्षिताः ११ उदासितश्चसवितादेवास्त्राताहताः सुराः अत्रिणात्वप
सामर्प्यकृतमुत्तमतेजसा १२ द्विजेनानिद्वितीयेनभजताचर्मवाससा फलभक्षेणराजर्षेयपणकर्मत्रिणाकृते १३ तस्यापिविस्तरे
गोक्तं कर्मात्रेः सुमहात्मनः ब्रवीमहंब्रूहिवात्तमत्रितः क्षत्रियंवरं १४ इत्युक्तस्तर्जुनस्तस्मीमभूद्वापुस्ततोब्रवीत् अणुराजहृत्कर्म
च्यवनसमहात्मनः १५ अश्विनोप्रतिसंस्कृतच्यवनः पाकशासनं प्रोवाचसहितोदेवैः सोमपावश्वि ॥ ४ ॥

गम०
३५७

नौकुरु १६ इन्द्र ३० अस्माभिर्वर्जितावेतौ भवेतां सोमपौकयं देवैर्न संमितावेतौ तस्मान्मेवं वदस्व नः १७ अश्विभ्यां सहनेष्टासो
मंयातुं महाव्रतं यदन्वदक्षमेविप्रकरिष्यामि ते वचः १८ अवन ३० पिवेतामश्विनौ सोमे भवद्भिः सहिता विमौ उभावेतावपि सुरोसू
र्यपुत्रौ सुरेश्वर १९ क्रियतां सद्वचो देवा घषावै समुदाहृतं एतद्वः कुर्वतां श्रेयो तवैत्रे तद्वः कुर्वतां २० इन्द्र ३० अश्विभ्यां सहसो
मं वै न पास्यामि द्विजोत्तम पिवंस्व नो यथा कार्यना हं पातु सि होमहे २१ अवन ३० नचेत् करिष्यमिव चो मयोक्तं वलसूदन मया
प्रमथितः सद्यः सोमं पास्यामि वै मये २२ वासुरुवाच ततः कर्मसमार्थं हितापसहसाश्विनोः अवनतेन ततो मंत्रैरभिभूताः सुरा
भवन् २३ ततः कर्मसमार्थं दृष्ट्वेन्द्रः क्रोधमूर्धितः उघमविपुलं शैलं अवनं समुपाद्रवत् २४ तया वज्रेणाभगवानमर्षाकु
ललोचनः तमापतंतं दृष्ट्वैव अवनस्तपसाविनः अद्भिः सिक्तास्तं भयति सवज्जं सहपर्वतं २५ अर्षेन्द्रसमहाघोरं सोमसृज्यत्रु
मेव हि मदं नामाहुतिमयं व्यादितास्य महामुनिः २६ तस्य दंतं सहस्रं तु वभूव शतयोजनं द्वियोजनशतास्तस्य दंष्ट्राः परमदारुणाः
हनुस्तस्या विशद्मामावासां चास्या स्पृशद्विवं जिह्वामूले स्थितास्तस्य सर्वदेवाः सवासवाः २८ तिमिरास्यमनुप्राप्ता यथा मत्स्या
महार्णवे ते संमं अततो देवा मदस्यासमो यगाः अवनसहिताः शक्रप्रणामास्मै द्विजातये ३० ॥ ॥ ॥ ॥

दा०
३५८

३१ अध्यायः तस्मीं३ कथं सुरविशेषौ दिव्यौ ७ धनानामको हत ११ १२ ॥

अश्विभ्यो महसोमं च पिबाम विगतस्त्वराः ततः सप्रणतः शक्रश्चकार च वनस्पतत् ३१ चवनः कृतवागौ च अश्विनौ सोमपा
यिनौ ततः प्रत्याहरन्कर्ममदं च यमजन्तुनिः ३२ अक्षेषु मृगाणां च पाने स्त्रीषु च वीर्यवान् एतैर्देविर्नराः जनक्षयं
पांतिनसंशयः ३३ तस्मादेतात्रेति संदूरतः परिवर्जयेत् एतत्ते च वनस्यापि कर्मराजन्मकीर्तिते ब्रवीम्यहं ब्रूहि वा त्वं क्षत्रि
यं ब्राह्मणादं ३४ इति दानधर्मपवनार्जुनसंवादे भीष्म उ० तस्मीनामीदृजुनस्तपवनस्त्ववतीत्युनः शरां मे ब्राह्मणो धेव
मुखं कर्मजनाधिप १ मदस्यास्य मनुप्राप्ता पदा मे द्रादिवौकसः तदेवं च वनेनेह हता तेषां वसुं च २ उभौ लोको हतौ मत्वा ते दे
वादुःखिता भवन् शोकात्तापुमहात्मानं ब्रह्माणं शरणं ययुः ३ देवा ऊचुः मदास्यतिषक्तानामस्माकं लोकप्रजित च वनेनेह ह
ता भूमिः कथं श्वधः दिवं प्रभो ४ ब्रह्मोवाच गच्छध्वं शरणं विप्रानां शुरेन्द्रादिवौकसः प्रमाद्यतातु भौ लोका ववाप्यपयपापुग ५
ते ययुः शरणं विप्रानूचुस्ते कानं जपामहे इत्युक्तास्ते द्विजा प्राहुर्जयते ह कपानिति ६ भूगता न ब्राह्मणानाह धनाकपवचो यथा भव
द्भिः सदृशाः सर्वे कमाः किमिच्छवर्तते सर्वे वैदविदः शराः सर्वे चक्रतुपाजिनः ७ सर्वे सत्यव्रताश्चैव सर्वे तुल्यमहर्षिभिः श्रीश्चैव
रमतेतेषु धारयंति श्रियं च ते १० वृषादा रात्रगच्छंति वृषामां संनभुंजते दीपमग्निं जुह्वते च गुरूणां वचने स्थिताः ११ सर्वे
च नियतात्मानो बालानां सन्निभाग्निनः उभे तपशकटैः पांतिनसेवतिरजसला १२ ॥

कपाश्रु
चिचर्तते

राम०
३५८

अभुक्तवत्सुना श्रुतिदिवाचैव न शरते एतैश्चान्यैश्च बहुभिर्गुणैर्षुक्तान् कथं कथान् विज्ञेयमिति वर्तध्वेति वृत्तानां मुखं हिवः १३ ब्राह्म
 णा ऊचुः कथान्वयं विज्ञेयमोये देवास्ते वयं स्मृताः तस्माद्व्याः कथास्माकं धनिनृपा हि यथा गते १४ धवागत्वा कथानाह नवो विप्राः
 प्रियं कथः पृहात्वा स्त्राणतो विप्रान् कथाः सर्वे समाद्रवन् १५ समुद्रप्रध्वजान् दृष्ट्वा कथान् सर्वे दिजातयः असृजन् ज्वलितान् गतीन् क
 थानां प्राणानाशनात् १६ ब्रह्मसृष्टा हव्यभुजः कथान् हत्वा सनातनाः नमसीव यथा भ्राता शिष्यराजं तनराधिप १७ हत्वा वैदानवान् दे
 वाः सर्वे संभूय संयुगे तेनाभ्यजानन् हितदा ब्राह्मणैर्निहतान् कथान् १८ अथागम्य महातेजानां देवकथं यद्विभौ यथा हताम
 हार्भोगैस्तेजसा ब्राह्मणैः कथा १९ नारदस्य च श्रुत्वा प्राताः सर्वे दिवौ कथः प्रशंसं सुदिजान् देवा ब्राह्मणं च यशस्विनं २०
 तेषां तेजस्तपावीर्य देवानां च वृधे ततः अवाप्नुवंश्चामरत्वं त्रिषु लोकेषु पूजितं २१ इत्युक्तवचनं वायुमर्जुनः प्रत्युवाच ह प्र
 तिपूज्य महाबाहो यत्तच्छरणमुविधि २२ अर्जुन उ० जीवामहे ब्राह्मणार्थं सर्वथा सततं प्रभो ब्रह्मणो ब्राह्मणो भ्यश्च प्रणमामि
 च निमग्नः २३ दत्तात्रेयप्रसादाच्च मया प्राप्तमिदं पशः लोके च परमा कीर्तिर्धर्मश्च चरितो महान् २४ अहो ब्राह्मण कर्माणि
 मयामारुततत्त्वतः त्वया प्रोक्तानि कार्त्स्न्येन श्रुतानि प्रयतेन च २५

३६ अध्यायः ब्राह्मणान्कर्मादप्यपलोदयं १ दिनं चेति दुर्धितस्पदिनं महद्दवतीतर्षः ४७ अस्पचावहत्याकाशादेश्युपपमेवास्तीत्युक्ते ८ अणीवेत

गाम०
उपरि

कृतश्चित्ताने अकर्तव्यकोटेऽपि उपस्थानात्तेषां विवेकः आसीत्तद्वापरेतु द्वितीयकोटेः सामान्यत्वं प्रधानमासीत्तन्धर्मः कलौ च धर्मः स्ववला वानिति भावः
१० समवर्षदेव आदिदेवौ देता त्रिजपान समनं सम्राट् वलिरूपेण देवौ देभो वभव ११ ग्लाति ग्लायति १२ एनमेवाहुः सोमशक्रं च विद्धि १३ शोणि

कृते युगे धर्मः आसीत्समग्र स्त्रोता काले सानमतुप्रमन्नः वलंत्वासीत्तद्वापरे पार्थक्यः कलौ च धर्मः क्षितिमेवाजगाम १० समवर्षे निजघा
न देतान समवदेवश्च वभव सम्राट् सभूतानां भावनो भूतभवः स विश्वस्यास्य जगतश्चाभिगोप्ता ११ पदाधर्मे ग्लातिवशे सुगणो तदा
कृत्वा जायते मानवेषु धर्मे स्थित्वा सतु वै भावितात्मा परं शुलोकान परं शुपाति १२ त्याज्यास्तत्काया सुगणं वधा यकार्यकार
णं चैष पार्थ कृतं करिष्यत्क्रियते ते च देवो गृहं सोमं विद्धि च शक्रमेन १३ स विश्वकर्मा सह विश्वरूपः स विश्वभुजिष्व स ग्विष्व
जिष्व स शूलभृच्छोणि त भक्तगलस्तं कर्मभिर्विदितं वै स्तुवंति १४ तं गंधर्वाश्च सश्च नित्यमुपतिष्ठन्ते विधिना पापं ते तं गक्षसाश्च
पिनमन्ति सर्वे स राजन्मानो विजिगीषुरेकः १५ तमध्वरोऽं सितारः स्तुवंति रथंतरे सामगाश्च स्तुवंति तं ब्राह्मणा ब्रह्मसं त्रै स्तुवंति तस्मै
हविर्ध्वयवः कल्पयन्ति १६ तं घोषार्थे जीभिर्हिंसाः स्तुवंति स चापीशो भारतैकः पशूनां स पौरो गौ ब्रह्मगुहं प्रविष्टो जगत्सिन्धारता

तमत्तु शरीरं १७ यो धनस्य पोषः पोषकः १८ महासत्रं पृथिव्याम्बुजादनं मज्जनमिति यावत् सत्रं यशो महादानाद्यादनाशपकैतवेदुति मेदिनी पौषार्थे गोवर्द्ध
नोद्धारण कालेषां नुना दोषा वृष्ट्यनित्यः पशूनां गवातानां वा १९ ॥
येददर्श १७
म१

दा०

३६०

वाहनजपप्राप्तकं १८ सुगणानि त्रावरुणापोः रेतसुने समृजे १९ विक्रान्ते पादविलेपैः प्राणिभुवनानि २० देवानां आश्रयेति शेषः २१ जुषन्ति सेवते २२ विधत्ते धर्ममिच्छन्ति तत्रि

सचैव गामुज्जहार गम्य कर्मा विक्षोभ दैत्यान् सुगणं सर्वान् तस्य भक्षाच्चिविधान्वेदयन्ति तमेवाज्ञौ वाहनं वेदयन्ति १८ तस्यां तरिक्षं
पृथिवीदिशश्च सर्ववशेति षतिशाखाः स कुंभरेताः सृजते सुगणान् पत्रोत्पन्नमृषिमाहुर्वसिष्ठं १९ समातरिश्वाप्तविभुः सरश्मिमा
नसारस्वतः सविता चादिदेवः तेनासुरविजिताः सर्वस्वतदि क्रान्तेर्विजितानीह त्रीणि २० स देवानां मानुषाणां पितॄणां तमेवाहुर्षत्र
विदां वितानं स देवकालं विभजन्नुदेति तस्योत्तरं दक्षिणं चापनेद्वे २१ तस्यैवोर्ध्वं तिर्यग्ध्वं रतिगमस्तपोमेदिनीभासयन्तः तत्राह
णावेदविदो जुषन्ति तस्यादि तपोभासुपपुज्यभाति २२ तमाश्रित्वा ध्वरुद्विधेते तमध्वरे वेदविदः पठन्ति सस्रवत्तं चक्रमिदं त्रिनाभिस
प्राश्वयुक्तं वहते वै त्रिधाम २३ महातेजाः सर्वशः सर्वसिंहः क्लृप्तो लोकान्धारयते पथैकः हंसं तमोघ्नं च तमेव वीरं क्लृप्तं सदा पार्थ
कर्तारमेहि २४ स एकदा कक्षगतो महात्मा तुष्टो विभुः खण्डवेष्टमकेतुः स गृह्णन्तु गणान् प्रावृजित्पसर्वत्रगः सर्वमग्नौ जुहोति २५

नामिशीतोऽसदृशकालगर्भं चक्रं संवत्सरं विधामेति चर्षवातोऽसप्रकारं २३ हंसं सर्पं २४ ॥ ७ ॥ ॥ ॥ ॥

गम०
३६०

दा०

३६१

वेद्यवेदप्रतिपाद्यं वेद्यं ज्ञेयं ३८ अनिरुद्धं अहंकारि ३९ पंचधा पंचप्रकारं देवासुरमानुषश्चापदतिर्पशूपापंचजनाः पंचभूतानि देहपञ्चविधं सिसृक्षुः सापयती

चंद्रादित्यो ग्रहनक्षत्राणां सर्वाणि दर्शयन्त पौर्णमासं नक्षत्रयोगात्तत्र वक्ष्यपार्षदविषकृतेनात्सर्वमेतत्प्रसूतं ३२ रुद्रादित्यावसवो
 याश्विनौ च साध्याश्च विश्वे मरुतांश्च ३३ अजापतिर्देविमाता दितिश्च सर्वे कृष्णादृषयश्चैव सत्यं ३३ वायुर्भूत्वा विक्षिपते च वि
 श्वमग्निर्भूत्वा दहते विश्वरूपः आपो भूत्वा मज्जयते च सर्वं वृक्षाभूत्वा सृजते सर्वं संधान् ३५ वेद्यं च पदेदयते च वेद्यं विधिश्च
 यंचाश्रये विधेयं धर्मश्च वेदे च वले च सर्वं चरं केशवं तं प्रतीहि ३६ ज्योतिर्भूत्वा परमोसौ पुरस्तात्प्रकाशयन्त्रभया विश्वरूपः
 अपः सृष्ट्वा सर्वभूतात्मयोनिः पुरा कुरुत्सर्वमेवाय विश्वं ३७ आतूनमासा न्विविधान्द्रुतानि पेयान् विद्युत्सर्वमेव वतं च सर्वं कृ
 त्स्तेषां वरजंगमं च विश्वात्मानं विष्णुमेतं प्रतीहि ३८ विश्वानां संनिर्गुणं वासुदेवं संकर्षणं गावभूतं वदंति ततोतिरुद्धं सतथा च
 तुर्यमाशापयत्वात्मयोनिर्महात्मा ३९ संपंचधा पंचजनोपपन्नं संचोदयान् विश्वमिदं सिसृक्षुः ततश्चकार वनिमारुतौ च खंड्योति
 रंतश्च तथैव पार्ष ४० सस्यावरजंगमं चैव मेतच्चतुर्विधं लोकमिमं च कृत्वा ततो भूमिं व्यदधं संचवीजाधौः पृथिव्या धास्यति धरि
 वारि ४१ तेन विश्वं कृतमेतद्विराजन् स जीवयत्वात्मने वात्मयोनिः ततो देवानसुरात्मानवांश्च लोकानृषींश्चापि पितृन् प्रजाश्च ४२
 समासेन विधिवत्प्राशिलोकां सर्वांस्तदाभूपतिः सिसृक्षुः शुभाशुभं स्यावरजंगमं च विषकृतेनात्सर्वमेतत्प्रतीहि ४३ ॥ ॥

ति सर्वे रान्वयः ४० चतुर्विधं जगज्जादि पंचवीजं चतुर्विधं भूतग्रामः कर्मचतेषां बीजमूला ४१ ॥ ॥

मे१

राम०

३६१

अतः केशवातपत्तरंकल्पतेतद्विपरीतंअसन्नार्गइत्यर्थः ७६ अध्यायः बृहिः १७ सौम्यंकल्याणं १० ॥

यद्वर्ततेपञ्चमविष्यतीहसर्वेद्येतत्केशवंत्वंप्रतीहि मृत्युश्चैवप्राणिनामंतकालेसाक्षात्कृतमःशाश्वतोधर्ममाह ७७ धृतंचयचेहन
विप्रकिंचिद्विश्वकेवात्मर्वमेतत्प्रतीहि यत्प्रशस्तंचलोकेषुपुण्येष्वप्युभाभुमंतत्सर्वकेशव चिंत्योविपरीतमतःपरं ७५ एतादृ
शःकेशवोतश्चभूयोतारयणःपरमश्चाच्ययश्च मध्यांयत्सजगतस्तस्युषश्चसंतुभूषतोप्रभवश्चाप्ययश्च ७६ इतिदानधर्म
पुरुषमाहात्म्यं युधिष्ठिरउ० बृहद्ब्राह्मणपूजायांयुष्टित्वंमधुसूदन वेत्तात्वमस्यचार्यस्यवेदत्वांहिपितामहः १ वासुदेवउ० अणुषा
वदितोराजनद्विजानांभरतर्षभ यथातत्तेनवदतोराणामेकुरुसत्तम २ दारवत्यांसमासीनंपुराणंकुरुनंदनः प्रद्युम्नःपरिपप्रथ
ब्राह्मणैःपरिकोपितः ३ किंफलंब्राह्मणोयस्तिपूजायांमधुसूदन ईश्वरत्वंकुतस्तेषामिहैवचपरत्रच ७ महाद्विजातीन्मं
पूज्यकिंफलंतवमातद एतद्बृहिसंस्कृतंसर्वसुमहान्मंशयोत्रमे ५ इत्युक्तेववनेतस्मिन्प्रकस्मिन्नतथात्वहे प्रत्यनुदमहाराजप
तश्चरासमाहितः ६ युष्टिंब्राह्मणपूजायांरौक्मिणोयतिबोधमे त्रिवर्गचापवर्गचयशःश्रीरोगशान्तिषु देतापितृपूजासुसंतोषा
श्चैवनोद्विजाः एतेहिंसोमराजानईश्वराःसुखदुःखयोः अस्मिन्लोकेरौक्मिणोयतयामुष्टिंश्चपुत्रक ७ ब्राह्मणप्रमुखंसौम्यंन
मेत्रास्तिविचारणा ब्राह्मणप्रतिपूजायामायुःकीर्त्तिर्यशोवलं ८ लोकालोकेश्वराश्चैवसर्वब्राह्मणपूर्वकाः तत्कर्णवै
नाद्रिपेपमीश्वरोस्मीतिपुत्रक ९ मातमन्युर्महाबाहोभवत्तत्रद्विजाप्रति ब्राह्मणाहिमहद्वृतमस्मिन्लोकेपरत्रच १०

दा०
३६२

भस्मकुर्मुजगदिदं क्रुद्धाः प्रत्यक्षदर्शिनः अन्यानपि सृजेयुश्च लोकान् लोकेश्वरांस्तथा ११ कथंते पुनर्वर्तेरन्ये समकृजानते सुत
अवसन्ने गृहे तात ब्राह्मणो हरिपिंगलः १२ चीरवासा वित्त्वद्वंद्वी दीर्घशमश्रुः कृशी महान् दीर्घभश्च मनुष्येभ्यः प्रमाणादधिकौ भुवि
१३ सस्म संचरते लोकान् पेदि व्यापे च मानुषाः इमां गाथां गायमानश्च तरेषु सभासु च १४ दुर्वी स संवासं पेत्को ब्राह्मणं सत्कृतं
गृहे परिभाषां च मे श्रुत्वा को नु दद्यात्प्रतिश्रुतं १५ यो मां कश्चिद्वासयौत न समां कोपयेदिति यस्मान्नाद्रिपते कश्चित्ततो हंत मवासयं
१६ सस्म भुंक्ते सहस्राणां वद्भूनामन्तमेकदा एकदा स्वाल्पकं भुंक्ते न चैवेति पुनर्गृह्णन् १७ अकस्माच्च प्रहसति तथा कस्मात्प्ररोदिति
न चास्वयं सा तुल्यः पृथिव्या मभवत्तदा १८ अपास्यावसयं गत्वा स शय्यास्तुरगाति च कन्याश्चात्तं कृता दत्त्वा ततो ह मशपं स्व
पं अपमानं ब्रवीद्भूयस्मा विप्रः शंसितव्रतः क्लृप्तपापसमिधामिभो क्लृप्तमित्येव सत्वरः सदैव तु मपातस्य चित्रमेन गृहे जनः सर्वा
रापन्नातिपानानि क्षपाश्चैवावचारुतथा १९ भवंतु सत्कृतानीति पूर्वमेव प्रचोदितः ततो हं ज्वलमानं वैपायसं प्रत्यवेदयं तं
भुंक्ते वतु सक्षिप्रं ततो वचनं ब्रवीत् क्षिप्रमेगानिलिपस्तपापमेनेति स्म स्मितं अविमर्शैव च ततः कृतवानस्मिततया २० तेनोचि
हे नगात्राणि शिरश्चैवाभ्यमर्षयं सददर्शतदाभ्याशे मातरं तेषु भाननां तामपि स्मयमानं सपापसेनामलैपयत् २१ मुनिः पापस
दिग्भां गीरयेत्तर्गमयोजयत् तमारुह्य रथं चैव निर्ययौ स गृह्णन्मम २२ अग्निवर्गो ज्वलन्धीमान् सद्विजोरथधुर्यवत् प्रतोदेनात्
दद्वालां रुक्मिणीं समधृषत् २३ न च मे स्लोकमप्यासीत्तदुःखमीर्षा कृतं तदा तपासराजमार्गेशामहता निर्ययौ वह्निः २४ हत्वा तु

दत्तस्वर्षे दशहो ज्ञातममर्षः तत्रोत्तमस्मिन् षष्ठं केचित्स
माभाष्य परमं २८ ब्राह्मणस्य वज्रायै रनयो वर्गः कथं
राम०
३६२

चन कोद्येनारपमास्यापजीवेदनः पुमानिह २६ आशीविषविषंतीक्ष्णीततस्तीक्ष्णातरोद्विजः ब्रह्माशीविषदग्धस्य नास्तिकश्चिच्चि
 कित्सकः ३० तस्मिन्त्रजतिदुर्द्वेषास्वल्दुक्किणीपथि तत्रामर्षयतश्रीमांस्ततस्सूरीमचोदयत् ३१ ततः परमसंक्रुद्धोरपात्पस्क
 घसद्विजः पदातिरुत्तयेनैवप्राद्रवद्दक्षिणामुखः ३२ तमुत्तयेनधावंतमभधावंद्विजोत्तमं तथैवपापसादिग्धः प्रसीदभगवन्निति
 ३३ ततोविलोकातेजस्वीब्राह्मणोमामुवाचह जितः क्रोधस्त्वपाहसप्रहृत्यैवमहामुज ३४ नतेपराधमिहैवदृष्टवानस्मिस्वप्नत
 प्रीतोस्मितवगोविंददृणुकामान्पथेऽशितान् ३५ प्रसन्नसचमेतातपश्व्युष्टिं पपाविधि यावदेवमनुष्माणामन्नेभावोभविष्य
 ति ३६ यथैवान्नेतयातेषांत्वपिभावोभविष्यति यावच्चपुणालोकेषुत्वमि कीर्त्तिर्भविष्यति ३७ त्रिषुलोकेषुतावच्चैवशिष्यं
 प्रतिपत्स्यते सुप्रियः सर्वलोकस्यभविष्यसिजनार्दन ३८ यत्तेभिन्नंचदग्धंचयच्चकिंचिद्विनाशितं सर्वतथैवद्रष्टासिविशिष्टं
 वाजनार्दन ३९ यावदेवप्रलिप्तंतेगत्रेषुमधुसूदन अतोमत्सुभयन्तासियावदिच्छातवाच्युत ४० नतुपादतल्ललितं कस्मा
 तेपुत्रकाघवैनेतन्मेप्रियतितेवसमांशोव्रवीत्तदा ४१ इत्युक्तेहंशरीरंस्वदृदर्शश्रीसमासुतो रुक्मिणीचात्रवीत्प्रीतः सर्व
 स्त्रीणां वं पशः ४२ कीर्त्तिचउत्तमांलोके समवत्स्यसि शोभने नत्वांजरवारोगोवावैवरुर्पचापिभाविति ४३ स्रक्ष्यंतिपु
 ण्यगंधाश्चकृस्मन्ताराधपिष्यसिषोडशातांसहस्राणां वधूनां वैश्वस्पह ४४ वरिष्ठासहलोकाचकेशवस्सभविष्यसि तवमात
 रमिमुक्ताततोमां पुनरब्रवीत् ४५ ४५

दा०
३६३

प्रस्थितः सुमहोते जादुर्वासाग्निरिव ज्वलन् एषैव ते बुद्धिरक्तब्राह्मणो परिकेशव ४६ इत्युक्त्वा स तदा पुत्रतत्रैवा
तारधी पततास्मिन्नेतर्हिते चाह मुपांशुव्रतमाचरं ४७ यत्किंचिद्वास्त्रणावृषुः सर्वं कुर्यात्तद्वितः स तद्व्रतमहं कृत्वा
मात्राते सह पुत्रक ततः परमहं द्यात्मा प्राविशंगृहमेव हि प्रविष्टमात्रश्च गृहे सर्वं पश्यामि तत्र च पन्दिने पञ्च वैदग्ध्यं
तेन विमेषा पुत्रक ४८ ततो हं विस्मयं प्राप्नः सर्वं हस्वानवेदं अष्टपञ्चमनस्यै रौक्मिणोपसदा द्विजान् ५० इ
तहं रौक्मिणोपसदृष्टो भवतर्षभ माहात्मं द्विजमुख्यस्य सर्वं माख्यातवांस्तदा ५१ ५१ ४ ४

गान०
३६३

५३ अध्यायः दुर्वात्रत्रिपुरहः अक्षरहितानां निर्दयः उपामकानां स्मृतस्त्वमकारणादिह त्रयपुरुषाणां तिसृणां पुरां दहेन संसारार्थनिवृत्तिर्न

तथात्वमपि कौतुके पत्राह्मणान्मतं प्रभो पूजयस्व महाभागान्वाग्निर्दानैश्च नित्यदा ५१ एवं व्युष्टिं महं प्राप्नो ब्राह्मणस्प्रसादजं
पञ्चमामाह भो षो पंतत्सत्तं भरतर्षभ ५३ इति दानधर्मैर्दुर्वासो मिष्टा युधिष्ठिर उवाच दुर्वाससः प्रसादात्ते पत्न्यामधुसूदन अ
वाप्नोमि हविशानंतमेव आत्मा तुमर्हसि १ महाभागं च पत्न्यामाति च महात्मनः तत्त्वतो ज्ञातुमिच्छामि सर्वं मतिमातां वर २ वास
देव उ० हंतते कीर्त्तयिष्वाभिनमस्कृत्वा कपर्दिने यदवाप्तं मया राजन् श्रेयो यच्चार्जितं यशः ३ प्रयतः प्रातरुत्थाय पदधीते विशांपते
प्रांजलिः शतरुद्धी पंतन्मे निगदतः शृणु ४ प्रजापतिस्तत्समं जेत्यसौ ते महातपाः शंकरस्तु सज्जात प्रजाः स्यावराजंगमाः ५
नास्ति किंचित्तरं भूतं महादेवादिशंपते इह त्रिष्वपि लोकेषु भूतानां प्रभवो हि सः ६ न चैवोत्सहते स्यान्तु कश्चिदग्रे महात्मनः तिहि
भूतं समं तेन त्रिषु लोकेषु विद्यते ७ गंधेनापि हि संग्रासेत स क्रुद्धः स शत्रवः विंसशहं भूयिष्यावेपंते च पतंति च ८ घोरं च ति
नदंत स पर्वतानि नदोपमं श्रुत्वा विशोर्षे हृदयं देवानामपि संयुगे ९ पांश्च घोरं गारुडं पश्येत् क्रुद्धः पिनाकधृक् नमुरा
नामुरा लोके न गंधर्वानपन्नगाः १०

हा देवस्य त्रिपुरहंतुः प्रसादादेव भवतीति प्रदर्शनार्थं १० १० १० ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

दा०
३६४

कुपितेसुरवमेधंतेतस्मिन्नपिगुह्यमताः प्रजापतेश्चदक्षस्यपुत्रोविततेऋतौ ११ विव्याधकुपितोयज्ञंनिर्भयस्तुभवस्तदा धनुषाबा
णमुत्सृज्यसघोषंविननादच १२ तेनशर्मकृतःशान्तिर्विषादंलेभिरेसुराः विद्वेचसहस्रापसेकुपितेचमहेश्वरो १३ तेनज्जातलघोषे
णसर्वलोकाःसमाकुलाः वभुवुरवशाःपापिविषेदुश्चसुरासुराः १४ आपश्चक्षुभिरेवैवचकंपेचवसंधरा यद्रवनगिरयश्चापिघौः
पफालचसर्वशः १५ अंधेनतमसालोकाःप्राहृतानचकाशिरे प्रनष्टाज्योतिषांभाश्चसहस्रैराभारत १६ भ्रंभीतास्ततःशान्तिं
चक्रुःस्वस्मयनातिच आययःसर्वभूतानामात्मनश्चहितैषिणाः १७ ततःसोमभद्रवदेवानहद्रौगैद्रपराक्रमः मगस्यनपनेक्तु
द्वःप्रहारेणव्यशातयत् १८ पृषगांचाभिदुद्रावपादेनचनुषाच्चितः पुरोडाशंभक्षयतोदशनाच्चैवशातयत् १९ ततःप्रणो
मुर्द्वासेवेपमानाःस्मशंकं पुनश्चसंदधेरुद्रोदीप्तंमुनिशितंशरं २० रुद्रस्यविक्रमंदृष्ट्वाभीतादेवाःसहर्षिभिः ततःप्रसा
दयामासुःसर्वेतिविबुधोत्तमाः २१ जेषुश्चशतरुद्रीपंदेवाःकृत्वांजलिततः संसृपमानस्त्रिदशैःप्रसादमहेश्वरः २२
रुद्रस्यभागंयज्ञेचविशिष्टंतेतकल्पयन् भयेतत्रिदशाराजन्शराणांचप्रपेदिरे २३ तेनचैवहिरुहेनसयज्ञःसंधितोभवत् यद्य
चापिहितंनतत्रपेवासजीवयन् २४ असुराणांपुराणामंस्त्रीशिर्वीर्यवतांदिवि आपसंगजतैवसौवर्गामपिचापरं २५

राम०
३६४

३० तच्चैवेति एवमध्यात्मं त्रिपरदाहेपि संस्कारात्मकः स ह्यनः प्रपंचोपावदेहयातं वधितानुवृत्त्यानुवर्तते एवंगवालं हिरण्यगर्भास्यसूदनसमष्टिरूपं पुरुषं धारुणं कृतं जीवन्मुक्तपत्नी

नाशकज्ञानिमयवामेनं सर्वोयुधैरपि अथ सर्वमहासदं जगुः शरणमर्हिताः २६ ततश्चुर्महात्मानो देवाः सर्वे समागताः रुद्रगैश्चाभविष्म
तिपशवः सर्वकर्मसु २७ जहिदैत्यानसहस्रैर्लोकानत्रापस्वमानसु सतथोक्तस्तथेयत्काकृत्वा विष्णुं शरोत्तमं शल्पमग्निं तथा कृत्वा पंखे
व ३ वैस्वतं यमं २८ वेदानकृत्वा धनुः सर्वानज्यां च सावित्रिमुत्तमं ब्रह्मरांसारशिं कृत्वा विनियुज्य च सर्वशः त्रिपर्वणा त्रिशल्येन काले तानि विमे
दसः --- ३० शरेणादिमवर्गेन कालाग्निमतेजसा तेऽसृगः सपुणस्तत्र दग्धास्ते देवा भारता ३१ तच्चैवां कगतं दृष्ट्वा बालं पंचशिखं पुनः
उमा जिज्ञासमाना वैकोयमित्यब्रवीत्तदा ३२ असृपन्तश्च शक्रसवज्जेराग्रहरीष्यतः सवज्जं स्तंभयामास तं बाहूपरिवोपमं ३३ न संववधि
रे चैव देवास्तं भुवनेश्वरं सप्रजापतयः सर्वे तस्मिन्समहतीश्वरे ३४ ततो ध्यान्नाथमगवानवह्मातममितौजसं अपंश्रेष्ठं शिवात्वा वंदे तमुपाप
तिं ३५ ततः प्रसादयामास नुमां रुद्रं च ते सराः बभूव स तदा बाहुर्ध्वं लंहंतं पर्यथा ३६ स चापि वात्सरागोभत्वा उर्ध्वोऽसामा मवीर्यवान् दूरवत्यां म
ममहेचिरकालमुपावसन् ३७ विप्रकारानप्रपुक्ते स्म स बहून्ममवेश्मनि नानदारतया चाहं च ह्रमे चानिदुः सहान् ३८ ॥ ॥ ॥

तिगोवरं जिज्ञासमाना उमा ब्रह्मविद्यामया कृत्स्नबोधे कृतोपे अयेको वसिष्ठ इत्यब्रवीत् पृथ्वती ३३ ३८ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

४० एकधावस्तुरूपेण द्विधाजीववस्तुमेतेन बहुधावस्तुविषयं च रूपेण ४४ अध्यायः युधि ७

सर्वैरुक्तः सचशिवः सोमिः सर्वः ससर्वजित् सर्वैर्वेदेषु वायुश्च सोमश्चि नौ च सविष्णुः ३९ सचंद्रमाः सेवेशानः ससूर्यो वरुणश्च
 सः सकालः सोत्तंकोमलः सयमो रात्रिश्च ४० मासा ईमासाः त्रयः संध्ये संवत्सरश्च सः सधाता सविधाता च विश्वकर्मा ससर्वज्ञः ४१ वि२
 नक्षत्राणि ग्रहाश्चैव दिशोऽर्थविदिशस्तथा विश्वमूर्तिरमेयात्मा भगवानमरघुनिः ४२ एकधा वद्विधा वैव बहुधा च स एव हि शतधा सहस्र
 धा वैव तथा शत सहस्रशः ४३ ईदृशः समस्तदेवो भयश्च भगवानतः न हि शक्या गणा वक्तुमपि वर्षशतैरपि ४४ इति दानधर्म ईश्वर
 प्रशंसा वासदेव ७ युधिष्ठिरमहोवाहो महामाणं महात्मनः तद्वायव्यरूपाय बहुनाम्ने निबोध मे १ वंदत्यग्निमहादेवं तथा स्यात्तं महेश्वरं
 एकाक्षं त्र्यंबकं वैव विश्वरूपं शिवं तथा २ द्वैतस्तस्य देवस्य वेदज्ञा ब्राह्मणा विदुः द्योगममां शिवामन्यां ते तत्तद्बुद्ध्या पुनः ३
 उग्राद्योरातनुर्यास्य सोमिर्विद्युत्सभास्वरः शिवामोमां च या त्वस्य धर्मस्त्वायोश्च चंद्रमाः ४ आत्मनोर्द्वैतत स्यात्सिः सोमां ईष नस्त्य
 ने बहुचर्यं चरत्येका शिवाया स्य तनुस्तथा ५ या स्य द्योरातमामूर्तिर्जीगत्संहरते तथा ईश्वरत्वात्सहस्राक्षमहेश्वर इति स्मृतः ६ यन्निर्दे
 हतियती द्वापोपदुयोपततापवान् मांसशोणितमज्जादोषं ततो रुद्धव्यं ते ७ ॥ ॥ ॥ ॥

देवानां समहान पञ्चयच्चास्पविषयो महान पञ्चविश्वं महत्यातिमहादेवततस्मृतः दध्नुः रूपं च पतस्य धर्जरीत्यत उच्यते समधपतियन्ति त्वं सर्वानैः सर्वकर्मभिः
 मनुष्यान् शिवमन्त्रिभूतास्मा हेव शिवः स्मृतः ९ दहत्पृष्टस्थितो यच्च प्राणां स्थिरश्च यत् स्थिरलिङ्गश्च यन्निर्गन्तस्मात्स्थारणिरिति स्मृतः १०
 यदस्य वद्भवात्तु यं भूतं यं भवतथा स्यावरं जंगमं वैवद्भुत्पत्ततः स्मृतः ११ सहस्राङ्कोयुताङ्को वा सर्वतोऽक्षियुतोऽपि च चक्षुषः प्रभवस्तेजोनास्पतो य
 स्य वद्भुषां १२ सर्वथा यत्पश्यन्ति तैश्च यद्मते सह तेषामधिपतिर्यच्च तस्मात्पश्यतिः स्मृतः नित्येन ब्रह्मचर्येण लिङ्गमस्य परास्थितं महयं तस्य लोका
 अपि यं त्येतन्महात्मनः १४ विश्वं हं प्रजयेद्यो वै लिङ्गं चापि महात्मनः लिङ्गपूजयित्वा नित्यं महतीं श्रियमश्नुते १५ त्रयपञ्चापि देवाश्च गंधर्वाश्च सरसस्तथा
 लिङ्गमेवा च यं तस्मिन् दूरे समास्थितं १६ पूज्यमाने ततस्तस्मिन् मोदते स महेश्वरः सर्वं ददाति प्रीतात्मा भक्तानां भक्तवत्सलः १७ एष एव श्मशाने
 युदेवो वसति निदहेन यन्ते ते तं जनास्तत्र वीरस्थाननिषेविताः १८ विषयस्य शरीरेषु समस्तः प्राणिनामिह स च वायुः शरीरेषु प्राणापानः शरीरिणां
 १९ तस्य योगाणि रूपाणि हीमानि च व निव लोके यान् स्पृष्टुं ते विप्रास्तानि विदुर्बुधाः २० नामधेयानि वै देषु ब्रह्मण्यस्य परार्थिवेन निरुच्यंते मह
 २१ त्वाकमे--भिश्चरितैस्तथा २१ ॥

३६६

२२ २३ २४ २५ २६ अध्यायः इत्युक्तवति १ १ १ ॥

॥

४

वेदेचास्पविदुर्ध्विषाः शतरुद्रियमुत्तमं व्यासादनंतरं यद्याप्युपस्थानं महात्मनः २२ प्रहता सर्वलोकानां विश्वं चाप्युच्यते महत् ज्येष्ठम्
 तं वदत्येनं ब्राह्मणास्तस्योपो २३ प्रथमोत्थेयदैवानां मुखादग्निमजीजनत् ग्रहेर्वैद्विधैः प्राणात्संस्थानुत्तजत्पि २४ विमुंचति न
 पुरापात्माशरणं शरणागतान् आयुरागम्यैश्वर्यं विन्नं कामांश्च पुष्कलान् २५ सदृशति मुनयेभ्यः स एवाहिपतेषु नः शक्रादिषु च
 देवेषु तस्मै श्वर्यमिहोच्यते २६ स एव व्याप्तो नित्यं त्रैलोक्यस्य भाग्यभे एष्वर्थाच्चैव कामानामीश्वरः पुनस्तु च २७ महेश्वरश्च
 लोकानां महतामीश्वरश्च यः बहुभिर्विधैरूपैर्विश्वं व्याप्तमिदं जगत तस्य देवस्य तद्वक्त्रं समुद्भवत्सुखं २८ इति दानधर्मं वैश्वं
 इत्युक्त्वा वति वाक्यं तद्वक्त्रे देवकिं नन्दने भीष्मं शान्तनवं भयः पर्यच्छद्युधिष्ठिरः १ निर्णये वामहावद्वे सर्वधर्मविदं वर प्रपद्वामा
 गमो वेत्ति किं तयोः कारणं भवेत् २ भीष्म उवाच नास्तत्र संशयः कश्चिदिति मेव तर्जते मतिः श्रुत्वा ब्रह्मामिते प्राज्ञसम्पत्तं मे नृप
 सि ३ संशयः सुगमस्तस्मिन् दुर्गमस्तस्मिन् निरायिः दृष्टश्च तमनंतं हि यत्र संशयदर्शनं ४ प्रसहं कारणं दृष्ट्वा हेतुकाः प्राज्ञमातिनः नास्ती
 मेवं व्यवस्यंति सत्संशयमेव च ५ तदुक्तं व्यवस्यंते विवालाः पंडितमातिनः अथ वेत्तन्मयै चैकं कारणं किं भवेदिति शक्यं दीर्घं
 रात्रिकालेन युक्तेनातं दितेन च ६ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

॥ राम ०

३३६

तत्र महदेवस्य प्रत्यगनन्यत्वात् तत्र मेवोत्तरत्वे नोदितत्वाद्देहवत्प्रत्यगमाणां प्रत्यक्षानुमानयोर्व्यभिचारित्वेनाविद्वन्नीयत्वादित्याह धर्मस्येत्यादिना ११ वृत्तं शिष्टाचारः १२ भिंदि
 ति वृत्तं तेषु प्रत्यक्षानुगमनाचारेषु १३ अतः पतः नित्यसोक्तं आगमजमाः बुद्धयोपेयांत एव परं चैष्टं प्रमाणाभिनयः १४ नेति वृत्तं प्रत्यक्षदर्शनीयं आचारः शौचादिः कारणां

प्राणापात्रामनेकां चतुस्तमामेन भारत तत्परेणैव नान्येन शक्यं त्यक्तं स्पष्टं ७ हेतुना संतमासाद्य विपलं ज्ञानमुत्तमं ज्ञोतिः सर्वस्य लोकस्य
 विपलं प्रतिपद्यते ८ नत्वेव गमनं गतं न हेतुतो गमनं तथा अग्रात्यमनिबद्धं वाचा संपरिवर्जयेत् ए यधिष्ठिर उवाच प्रत्यक्षं लोकतः मि
 द्विलोक आगमपूर्वकः शिष्टाचारो बहुविधस्तन्मे ब्रूहि पितामह १० भीष्म उवाच धर्मस्य क्रियमाणाः स्वयं ब्रूहि रीतिभिः संस्थाप्य तैरपि कृता
 कालेन परिमिद्यते ११ अधर्मो धर्मस्येतादृशोः कूपश्चावृतः ततस्तैर्मिथ्येते वृत्तं शृणु चैव यधिष्ठिर १२ अद्वैतायेतमिदं तिष्ठति त्रिंशत्परायण
 गाः धर्मविद्वेषिणो मंदादृशकृतेषु संशयः १३ अतः पतस्तस्मात्तान्येव वागमबुद्धयः परमिसेव संतश्चात्मानं यास्य च पृच्छ च १४ कामार्थो
 पृष्टतः कृत्वा लोभामोहानुसारिणो धर्मस्येव संवृत्तानुपास्य च पृच्छ च १५ न ते यो मिथ्येते वृत्तं यतः स्वाध्यायकर्म च आचारः कारणां
 चैव धर्मश्चैकस्वयं पतः १६ यधिष्ठिर उवाच वेदमेव हि संशये परिमुच्यति अपारे मार्गमाणाः परं तीरमपश्यतः १७ ॥ ॥ ॥

उवाच

वेदः त्रयं मिलित्वा एको धर्मस्य धर्मः साधनीय इत्यर्थः वेदस्वाध्यायकर्मवेदरक्षाधीमाचारान्तर्गते मेव ज्ञेयं १६ १७ १८ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

दा.
३६७

वेद इति प्रमाणमेवास्मै यथैवैरपि विभिन्नचित्तं १४ कथमे को धर्मस्त्विदं प्रतिपाद्यत्वांशं कायामाह धर्मस्येति हेराज न पदिसं धर्मत्रयं मन्यते न लेति शेषः किंतु द्विप्रमाणस्यै
व धर्मस्य विधाविप्रकारविचारणा एक एव प्रमाणत्रयसंवादेन परीक्षणीय इत्यर्थः १५ त्रिवेत्स्य व्याख्यानं एकस्येति त्रयाणां प्रमाणानां दृष्टत्वे प्रत्येकं त्वानं त्रेण धर्म

३२

वेदः प्रत्यक्षमाचारः प्रमाणानुवयं यदि पृथक् लभ्यते चैषां धर्मश्चैकस्त्रयं कथं १४ भीष्म उ० धर्म
स द्विप्रमाणस्य बलवद्भिरात्मभिः पद्येवं मन्यसे राजंस्त्रिधा धर्मविचारणा १५ एकस्येति ज्ञानी हि त्रिधा धर्मस्य
दर्शनं पृथक्तेन च मेव हि स्त्रियाणां मपि वैतथा २० उक्तोर्मा गीस्त्रियाणां वततश्चैव समाचर जिज्ञासा नत
कर्तव्या धर्मस्य परितर्कणात् २१ सदैवं भरतश्चेष्टमाते भद्रमंशयः अंधो जइ इवांशं कीपद्वीमितदाच
२२ अहिंसा मत्पमक्रोधोदानमेतच्च दृष्टं अज्ञातशत्रोसेव स्वधर्मस्य सनातनः २३ ब्रह्मणोषु ववृ
निर्यापितैतामहोविता तामचेहि महावाहो त्वर्गस्येते हि देशकाः २४ प्रमाणमप्रमाणं वैपः कुर्यादव
धोजन नमप्रमाणातामहे द्विवादन नो हि सः २५ ब्राह्मणानेव सेवत्स मत्कृत्य वहुमत्स च एतेष्वेव विमेलो
काः कृत्वा इति निबोधतान् २६ युधिष्ठिर उ० ये च धर्ममस्यै चै नं पण्यमासते ब्रवीत मे भवाने तत्कृते गच्छेति ता
दृशाः भीष्म उ० रजसातमसा चैव समवस्तीर्णा चेतसः नत्कं प्रतिपद्यंते धर्मविद्वेषिणो जनाः २८ ॥ ॥

तथैव

प्रतिपादकत्वेन ममुद्धिर्न च २० उक्त इति प्रत्यक्षमातो द्विधे धर्मप्रमाणाभावात् आचारस्य च प्रध्वंसातीतत्वात् त्रयाणां नाम ध्ये परिशेषात् पठक्तः वेदे स एव मार्गः नतपरीतकीणात्
प्रमाण १

धर्मस्य विचारः कर्तव्य इत्यर्थः ३१ अत्र वेदत्रयं कींशं का प्रमाणः ३२

राम०
३६७

अशयोमोक्तुर्मनः ३२ कीदृशः किंलङ्काराः किंकर्माणश्च ३४ संग्रहितं ३५ पंचानां देवपितृभूतातिथिकुटुंबानां ३७ चक्रधरस्य बह्व्यामाधियते वीभवे चक्रधरे विष्णोः मुजंगेश्वरम्

पेतुधर्ममहाराजसत्ततं पर्युपासते सत्यान्विपराः संतस्ते वै स्वर्गीभुजोनराः २७ धर्म एव गतिहेतुमाचार्योपासनाद्भवेत् देवलोकां पश्यते येष
 र्मेपर्युपासते ३० मनुष्यापदिवा देवा शरीरमुपताप्य वै धर्मिणाः सखमेधंते लोभद्वेषविवर्जिताः ३१ प्रथमं ब्रह्मणः पुत्रं धर्ममाहुर्मनीषि
 णाः धर्मिणाः पर्युपासंते फलं यच्च मिवाशयः ३२ युधिष्ठिर उ० असनां कीदृशं रूपं साधवः किंच कुर्वते ब्रवीत मे भवाने तत्संतो संतश्च की
 दृशः २३ मीमा उ० उवाचा श्व उ० र्द्वर्षा उ० र्मुखाश्चाप्यसाधवः साधवः शीलसंपन्नाः शिष्टाचारस्य लङ्कारां २४ राजमार्गं गवां मध्ये धाम्म
 ध्ये च धर्मिणाः नो यसेवंति राजे इमं मे मत्तपुरीषयोः ३५ पंचानामशतं दत्त्वा शेषमश्रुतिमाधवः न जल्पंति च भुञ्जानानि द्वां त्पादौ पाणयः ३६
 वित्रभानुमतद्वाहं स्वर्गोष्ठं च तं पश्य ब्राह्मणं धर्मिकं चैतं ये कुर्वन्ति परहितां ३७ दृष्ट्वा नां भर्तृमातां स्त्रीणां च कृद्यास्य च ब्राह्मणानां गवो
 राज्ञां पशूनां ददते च ये ३८ अतिथीनां च सर्वेषां घेष्याणां स्वजनस्य च तथा शरणाकामानां गोप्ताणां स्वागतप्रदः ३९ सांघं पातमनुष्णाणाम
 शनं देवनिर्मितं नांतरा भोजनं दृष्टुमुपवासविधिर्हि सः ४० होमकाले पथावधिः कालमेव पतीकृते आतकाले तथा नारीकृतमेव पतीकृते ४१

जालिनीति विश्वलोचनः

३४

३५

४०

४१

॥

॥

॥

॥

॥

४

॥

हा.
३६८

कर्मव्यापनं प्रतिपादयेत् दक्षिणाभितिशेषः ४७ दक्षिणापाणिमुहुरेत्यशोयवीतीतमेव ५० अतिपूजनं पायसादिभिः मंगल्यं मंगलवचनं अभिनंदनं शतं नीवेति

दे ३

पुत्रसं २

३३

नामदण्डोत्पत्तव्रत्तवर्षे तत्तत्तत्तं अमृतं ब्राह्मणागावस्तेतत्तय मेकतः ४२ तस्मिन् ब्राह्मणानित्यं अर्चयेत् पथाविधिं यजमानं स्मृतं मांसं
मुपभुंजन्नुषति ४३ पृथमांसे वृथा मांसं दत्तं तस्मिन् स्वदेशे यद्देशे वा अतिथिर्नोपि वा सपेत् ४४ कर्मवै सफलं कृत्वा गुह्याणां प्रतियादयेत् गुह्यं
कृतं आसनं यममिवाद्याभिपूजयेत् ४५ गुह्यं च वर्द्धते आयुषा वपुषा श्रिया ब्रह्मन्नातिभवे जातनवसंप्रैयेदपि नासीनः स्यात् स्थिते श्वेव मांशं परमं
न रिच्यते ४६ ननग्रामी कृयेत्तारीनसिद्धमुनुषानपि मैथुनं सततं गुह्यमाहारं च समाचरेत् ४७ तीर्थानां गुरवस्तीर्थं चोक्ताणां तद्व्यंशुचि
दर्शनानां पांशानां संतोषः परमं सखं ४८ सायं प्रातश्च ब्रह्मनां शय्यात्पुष्कलागिरः श्रुतमाप्रोहितिनः सततं ब्रह्मसेवया ४९ स्वाध्या
ये भोजनं वैवदक्षिणापाणिमुहुरेत यच्छेत् वाक्मनसानि सपिंद्रियाणि तथैव च ५० संस्कृतं यायसं नित्यं यवागं कृशं हविः अष्टकाः पितृ
देवतां गृह्णाणामभिपूजनं ५१ श्मश्रुकर्मणि मंगल्यं कृतानामभिनिंदनं आशितानां च सर्वेषां मायुषा प्रतिनंदनं ५२ ॥

ने २

वृत्तेन सखोत्पादनं वकुर्पादिति शेषः

५२

५३

॥

॥

पु

३६८

समाचरेदमिनेदं ५४ पापकर्मिणाः त्वद्वदं पापिष्टमिवाचकृते कर्मणोर्वद्वदं तापतेत्यर्थः ६१ धर्मध्वजिकः तत्त्वकाशकः ६२ पारतंत्र्यं परलोकहितं ६३ अध्यापनामा १

न ज्ञातत्वं मिति द्रुपादापन्नो महत्तरं त्वंकारो वावो वेति विद्वत्सु न विशिष्यते ५३ अधराणां समानानां शिष्याणां च समाचरेत् पापमाचकृते
 नित्यं ददये पापकर्मिणाः ५४ ज्ञानपूर्वविनश्यंति गृहमाना महाजने ज्ञानपूर्वकृतं कर्म छादयंते स्यात्सर्वः ५५ नमो मनुष्याः पश्यंति नमो यशं
 ति देवताः पापेनामिहितः पापः पापमेवामिजायते ५६ यथा वा दुष्पिकाद्विदेहमेदेवतीकृते धर्मिणा पिहितं पापं धर्ममेवामिबुद्धयेत् ५७ यथा
 लवणमंभोभिराकृतं प्रविजायते प्रायश्चित्तं हपायं तथा सद्यः प्राशयति ५८ तस्मात्प्रापन गृहेत गृहमानं --- विवर्द्धते कृत्वा तस्मादधुवाख्ये
 यंते तत्प्रशमयं सत ५९ आशया संवितं इयं यत्कालेनोपभुज्यते अमेवैतत्प्रयद्यंते वियोगे तस्मदेहिनः ६० मानसं सर्वभूतानां धर्ममाहुर्म
 नीषिणाः तस्मात्सर्वाणि भूतानि धर्ममेव समासते ६१ एका एव चोर्ध्वमन्धर्मध्वजिको भवेत् धर्मवार्णिजकाख्ये ते ये धर्ममुपभुज्यते ६२ अ
 चैद्देवानभेदेन सेवेतामाययागुहं निधिं निश्चयात्पारतंत्र्यं यात्रार्थं दानशक्तिं ६३ दानधर्म युधिष्ठिरः नाभौ धेयः माश्रोति धनं सवलवानपि मा
 गधेपान्वितश्चार्थं कृशो बालश्च विंदति १ ॥

रा०
३६७

१ कृतोपज्ञेः फलोपेक्षांतेकतपत्राफलाः ३ भवेत्समर्थः स्यात् ५ आपगतैः उपायगतैः सखीधनेन १० ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

नालज्जकालेलभतेपपत्नेपिक्तेसति लाभकाविषयत्वेनलभतेविपलं धनं २ कृतयत्नाफलाद्यैवदृश्यंते शतशो नराः अयत्नेनैवमानाश्चदृश्यं
तेवहवोजनाः ३ अपिपत्तोभवेत्समर्थः सद्यःफलमवाप्नुयात् नविद्वानविद्ययाहीनंनृत्तार्थमुपसंश्रयेत् ४ नाफलंचोयलभ्यंतेनराभरतस
त्तम अयत्नकृतवंतोपिदृश्यंतेस्वफलानराः ५ मार्गज्ञापयशतैरर्थानमार्गज्ञायाः सखी अकार्यसमकृतकृत्वादृश्यंतेस्वनातराः धनस्य ५३
क्ताः स्वकर्मस्थाः दृश्यंतेवायोधनाः ७ अधीतनीतिशास्त्राणिनीतियुक्तेनदृश्यंते अनभिज्ञाश्चसाक्षितंगमित्तः केनहेतना ८ वि
द्यायुक्तोत्यविद्यश्चधनवानर्हति-कृत्या यद्विद्यामुपयुक्ततराः सखमवाप्नुयुः नविद्वान्विद्ययाहीनंनृत्तार्थमुपसंश्रयेत् ९ तथापिप
सां जयतेप्रसवः प्राप्यवैजले दुष्टार्थविद्ययात्वेनविद्यां प्रजहेन्नरः १० नापर्मकालोन्निपतेविद्वः शरशतैरपि नराग्रेणापिसंसृष्टः प्रा ११
कालोनजीवति ११ भीष्म ३० ईहमानः समांभाद्यदिनासादेपेदुर्न उग्रं तयः सम्प्राप्तेह्रस्वनुसंश्रुतेति १२ दानेनभोगीभवतिमेधावीह
दसेवया अहिंसयाचरीर्घ्यायुगितिप्राहुर्मनीषिणाः १३ तस्मादद्यान्तपाचेनपूजयेद्गार्मिकानपि सभाषीपिपक्वबुद्धः सर्वसत्याविहिंसकः

राज०
३६८

पुनः प्रसवकाराणां कर्मवदंशादीनां सखायायासौ प्रमारां नित्यामकं एवं स्वस्यापि तात्पर्योऽवलोभव १५ अध्यायः कार्यति १ प्रवर्तते प्रवर्तयते २ धर्मार्थस्य धर्मफलस्य दर्शनात् स्य धर्म एव श्रेयस्कर इति बुद्धिर्भवेत्तायं धर्मात्मा धर्मचिन्तः धर्मे आश्रयीत विश्वासं कुर्वति अहं बुद्धिर्मे न विश्वमेतत् धर्मफले ३ एतावत्तद्धर्मे विश्वासवलेन भयवित्कर्तव्या कर्तव्यवित् ४ राज्ञा

यदाप्रमाराः पसवः स्वभावश्च सखासखे दंशकीष्टिपापानां स्थिरोभवयुधिष्ठिर १५ दानधर्म भीष्म ३० कार्यते यच्च क्रियते सदा सच्च
कृताकृतं तत्राश्वसीतसत्कृत्वा असत्कृत्वा न विश्वमेत १ काल एव सर्वकाले निग्रहानग्रहौ ददन बुद्धिमाविश्य भूतानां धर्माधर्मेषु व
र्तते २ यदा त्वस्य भवेत् बुद्धिर्धर्मार्थस्य दर्शनात् तदा श्वसीतधर्मात्मा दृढबुद्धिर्न विश्वमेत ३ एतावन्मात्रमेतद्भिभूतानां प्राज्ञलक्ष
णं कालयुक्तोऽप्युभयविच्छेदयुक्तं समाचरेत् ४ यथाप्युपस्थितैश्चर्याः प्रजापतेन राजसा एवमेवात्मनात्मानं पूजयंती ह धार्मिकाः ५
न त्वधर्मे न पाधर्मे रक्षां कालः कथंचन तस्माद्दिशुद्मात्मानं जानीयाद् धर्मचारिणिं ६ स्रष्टुमप्यसमर्थो हि ज्वलंतमिवापावकः अध
र्मः संततो धर्मे कालेन परिहृतं ७ कार्यावेतौ हि धर्मेण धर्मो हिविजयावहः त्रयाणामपि लोकानामालोकः कारणं भवेत् ८ ॥

मलिनाः ५ धर्मः कदाप्यधर्मानमवेदिस्याहनहानिच्यधर्मतयादुः खहेततया ७ एतौविश्वदूताधर्मास्यौ ८ ॥

हा०
३१०

नयेतपाययेतधर्ममिति शेषः धर्मैराधर्मानष्टानार्थं इतरेष्वुच्यमानेष्वेयमाणाः सन् सर्वलोकभयच्छलेतेषां यत्तारणो वर्तते यदा सन्नित्तांस्वविस्तारं स्वयंमेवावरेदित्याह नत्विति नये
तज्जुर्धमिति शेषः किंतु धर्मभयलोकभययोश्चलेच्छलेनेति ह्यतिनिमित्तधर्मैराहेतनाश्रयाज्ञेन उच्यमान एव नरः अर्थाच्छतीति शेषः अद्भ्यो ह मित्वा हिववदन्नित्यो ज्ञं अ

नतकश्चित्तयेत्याज्ञो गृहीत्वैव करेनां उच्यमानस्तु धर्मैराधर्मानां सर्वलोकभयच्छले एव अद्भ्यो ह न अधिकारो मेवात राश्रममेवने
इति विज्ञानमपरेनात्मन्यपदधत्त १० विशेषेणावस्थाभिचाह्वीर्णासतत्त्वतः घनमस्तशरीणां सर्वेषां सद्गुणात्मनः ११
लोकधर्मैव धर्मैर्विशेषकरां कृतं यथैकत्वं नर्पातिपाणिनस्तत्र विज्ञाः १२ १३

अपरे साधवः न उपदधति न छलं कुर्वेति यथाधिकांस्त्वमेव प्रकुर्वेति न छलमिति मर्थः तस्मात्प्रवर्तनासर्वविधैवेति भावः १० विशेषेणोतिपुमं सर्वेषां प्राणिनां प्रसूयाणां वा
पांशुभौतिकत्वे प्रत्यक्षेपि विशेषकरां इदं यवित्र मिदमपवित्रमिति व्यवस्थापनं लोकधर्मैराधर्माणां धर्मैर्विनिमित्तैस्तत्कृतं पश्यामर्येदितानां यथापुनर्विहितैस्तैरेक
त्वप्राकृतं गच्छेत्प्रातिशब्देणाधर्मनियमः कृत इत्यर्थः १२ ॥

राम०

३१०

अत्र शांतेषु वदति लोकस्य धर्मस्य कार्यकारणभावात् कार्यस्य धुवत्वं कारणास्य धुवत्वं युक्तं तं तनाशमन्तरेण परनाशयोगादित्यर्थः पुनरामाह कालं संकल्पः निष्कामधर्म एव तत्क
लं न तव सकाम इत्यर्थः १३ सर्वेषामिति धर्मशक्तः संकल्पवशेषः शिष्यतेनात्मसं च कथमुद्देश्यतोऽत्राह स्वयं गुरु इति धर्मवशात् स्वयमेव स उद्देश्येति न शिष्येत्यर्थः १४ एवमिति पदं भूता

अध्वो हि कथं लोकः स्मृतो धर्मः कथं भवः पत्रकालो भवत्तातत्र धर्मः सनातनः १३ सर्वेषां तस्य देहानां सर्वेषां स दशा
त्मनां कालो धर्मोऽसंपन्नः शेष एव स्वयं गुरुः २४ एवं सति न दोषोऽस्ति भूतानां धर्मसेवने तिर्यग्योनावपि सतां लोकस्य सतो
गुरुः १५ इति दानधर्मवैशं० शतस्य गतं मीमांसां उवाच कुरुद्वहः युधिष्ठिरो हितं प्रेक्ष्य शृणु कल्मषापहं १ युधिष्ठिर किं
श्रेयः पुरुषस्येह किं कुर्वन्मुखमेधते विद्याप्राप्तभवेत्केन किं वा कल्मषनाशनं २ वैशं० तत्र शुश्रूषमाग्रायतपः शान्तनवस्तदा देव
ववंशं पश्यान्मायमाचष्ट पुरुषर्षभ ३ भीष्म० अयं देवतवंशो वैऋषिवं स समन्वितः त्रिसंध्यं पठितः पुत्रकल्मषापहरः परः ४
पट्टाकुरुते पापमिन्द्रियैः पुरुषश्चरन् उद्विष्टश्चैर्द्विषात्रोपचापि संध्यपोः ५ मुच्यते सर्वपापेभ्यः कीर्तयन् वैश्विः सदा
नां धोनवधिरः काले कुते स्वतिमात्सदा ६ ॥

नां प्राक्कर्मैव तत्र तत्र सत्तदः स्वसाधनेषु वर्तकं अतो धर्मफलभोगेऽयं न संशयः भूतानां दोषो नास्ति यतः तिर्यग्योनावपि सतां विद्यमानानां भूतानां सदसत्त्वहत्तौ पूर्वकर्मनिष्ठा एव गुरु
दृष्टः विधिनिर्णयितो लोकदृष्टो तेनैव साधुमाधुनिवाकर्मणि प्रवर्तते इत्यर्थः १५ अध्यापः शतस्य गतमित्यध्यापत्रयं सत्यर्थः १ ॥ ॐ . ॐ ॥ ॥

ही०
३७१

शक्रः ३

तिर्प्यपोनिनगच्छेन्नरकंसंकराणि च नचरुः स्वभयंतस्मरणेन समुत्थते ७ देवास्तणुर्देवः सर्वभूतनमस्कृतः अविंशोथापनिर्देवः सर्वपाणोत्थपो
निजः ८ पितामहोत्तमान्नाथः सावित्रीव्रह्मणाः सती वेदभरथकर्ता च विष्णुर्नारायणः प्रभुः ९ उमापतिर्विहृपाक्षः स्कंदः सेनापतिस्तथा विशाखा
कृतभुग्वापश्चक्षुर्हिसौषमाकरः १० शचीपतिर्देवोयमोयमोर्णायासह वरुणास्सहगौर्याचसहर्थाचवैश्वरः ११ सौम्यागौः सरभिर्देवी विश्रवाश्चमहा
नृषिः संकल्पः सागरेगंगास्त्रवंतोयमसद्वानः १२ बालखिल्यासपः सिद्धाकृष्णदेयापनस्तथा नारदः पर्वतश्चैव विश्वावसर्हहहः १३ तंबुतश्चि
त्रसेनश्चैव देवदत्तश्च विश्रुतः देवकन्यामहाभागादियाश्चाश्रसंगणाः १४ उर्वशीमेकारंभामिश्रकेशीत्सलंबुषा विश्वाची चंपंचूडातिलोत्तमा १५
आदितावसवोरुद्राः साश्विनः पितरोपि च धर्मः श्रुतंतयोदीक्षाव्यवसायः पितामहः १६ शर्वर्योर्दिवसाश्चैव मारीः कश्यपस्तथा प्रकोटहस्य
तिर्भोमोखधोगाहुः शनैश्चरः १७ नक्षत्राश्चैव तवैवमासाः पक्षाः सवत्सराः चैव ते यः समुद्राश्च कजाः पल्लगास्तथा १८ शतद्रुश्च विपाशा
चवंद्रभागास्तस्वती सिंधुश्च देविका चैव म्रमसंप्रकराणि च १९ गंगामहानदीवेणाकावेरी नर्मदा तथा कुलपुना विशल्या च करतोया वुवाहिनी २०

धृताची व ४७

५२

राम०
३७१

सरपङ्गु कीर्तवलोहितश्च महानदः ताम्राहारावेवतीपर्णाशागौतमीतथा २२ गोदावरीवरेणाचक्रस्यवेरातथादिमा इषद्वतीवकीवेरीच
 कुर्महाकिनीतथा २३ प्रयागंवपभासंवपुण्यनैमिषमेवच तच्चविश्वेश्वरंस्थानंयज्ञद्वि विमलंसरः २३ पुण्यतीर्थेषुकलिलंकुरुक्षेत्रंपकीर्ति
 तं सिंधुजमलपोदानंजवमार्गमथापिच २४ हिरण्यतीवितस्तावतथामहा वतीनदीवेद स्मृतिर्वेदवतीमलवाद्यावत्पि २५ भूमिभागालथापुण्या
 गंगाहारमथापिच अषिकृत्प्रातथापेध्यानदीवित्रवहातथा २६ चर्मरावतीनदीपुण्याकौशिकीयमुनातथा नदीभीमरथीवैववादुहाचमहानदी २७
 माहेंद्वारावीविदिवानालिकावसरस्वती नंदाचापरनंदावतथातीर्थमहादूदः २८ गयाचफलातीर्थोवधर्माराणंसौख्यं तथाहेनदीपुण्यासरस्वद्वानि
 मितं २९ पुण्यंत्रिलोकविख्यातंसर्वपापहंशिवं हिमवान्पर्वतश्चैवद्विष्योयधिसमन्वितः ३० विष्णोधातुविवित्रांगस्तीर्थवानौ यधान्वितःमेरुर्महेंद्रे
 मलयः श्वेतश्चरजतावृतः ३१ शृंगावात्मंदरोनीलोनिषधोदरस्तथा चित्रकूटोजनाभश्चपर्वतौगंधमादनः ३२ पुण्यंसोमगिरिश्चैवतथैवान्येमहीधराः
 दिशश्चविदिशश्चैवद्विष्यः सर्वमहीनुहाः ३३ विश्वेदेवानभश्चैवनक्षत्राणिग्रहास्तथा पातुनः सततंदेवाः कीर्तिताकार्तिताया ३४ कीर्तयानोनो
 ह्येतान्मुच्यतेसर्वकिल्बिषैः स्तवंश्चपतितंस्त्वमुच्यतेसर्वतोभयात् ३५ सर्वसंकरपापेभ्योदेवतास्तुवनिंदकः देवतानंतरंविप्रास्तपः सिंदूरस्तपोधिकान्
 ३६ कीर्तितान्कार्तिपि ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ म२ ॥ ॥ ॥

ב ו

市

392

राम०

322

पंकारः त्रसदस्यस्तथा राजास्वेतो राजर्षिस्तमः ५४ महाभिषयश्च विख्यातो निर्मीराजातयाष्टकः आयुः क्लृपश्च राजर्षिः कक्षेपश्च नराधिपः ५५ चतर्दनो
 दिवोदासः सहासः कोशलेश्वरः ऐलो नलश्च राजर्षिर्मनुश्चैव प्रजापतिः ५६ हविश्च श्रुष्टश्च प्रसीतीपः शतनुत्तथा अजः प्राचीन बर्हिश्च तथेत्वा कुर्म
 हायशाः ५७ अनरापो नरापतिर्ज्ञानुजं घस्तथैव च कक्षसेनश्च राजर्षिर्षेचान्येनानुकीर्तिताः ५८ कल्पमुत्पापयोनिः संसंध्येदेस्तमपोदये पठेच्छुचि
 रनाहृतः सधर्मफलभाग्रवेत् ५९ देवादेवर्षयश्चैवस्तताराजर्षयस्तथा पुष्टिमायुर्षयः स्वर्गविधासंतिममेश्वराः ६० माविघ्नमाचमेपापंमाचयेपरिपेथि
 नः क्रवोजयोमेनितंस्मात्प्रवचशुभांगतिं ६१ इतिहानधर्मवेंशानुकीर्तिनं जनमेजय ० शरत्तत्पगतेभीष्मेकौरवाणांधुरंधरे शयानेवीरशयनेपांडवैः
 समुपस्थिते १ पुष्टिष्टिरोमहाप्राज्ञोममपूर्वपितामहः धर्माणामागमंश्रुत्वाविदित्वाधर्मसंश्रयान् २ दानानां च विधिं श्रुत्वा छिन्नधर्माद्यैः संशयः यदस्य
 दकरोद्विषतमेतंसितमर्हसि ३ वैशं ० अभूत्मुहूर्तंस्तिमितं सर्वतदाजमेदलंतस्मीभूतेततस्तस्मिन्पटे वि त्रिमिवापितः ४ मुहूर्तमिव च ध्यात्वा व्या
 सः सत्पवतीसतः नृपं शयानं गागेयमिदमाहवस्तदा ५ राजन्वकृतिमापन्नः कुरुराजोपुधिष्ठिरः सहितोभ्रातृभिः सर्वैः पार्थिवैश्चानुपापिभिः ह
 उपास्तेत्वांतरायाग्रसहस्रं नधीमता तमिमं पुरयानाय सप्रनुज्ञातुमर्हसि ७ एवमुक्त्वा भगवता व्यासेन पृथिवीपतिः पुधिष्ठिरं सहामात्यमन्त्रजज्ञेनदी
 सतः ८ उवाच चैनं मधुरं नृपं शांतनवो नृपः प्रविशत्वपरीराज नयेत्ततेमानमोत्तरः ९ यजस्व विविधैर्यज्ञैः ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

रा०
३३३

स्म१
बहुनेश्चासद्विगोः यपातिगिराजेन्द्रादमपुरः साः १० कृत्रधर्मरतः पार्थपितृनरेवांश्चतुर्ष्यपर श्रेयसायौसेवैवद्योततेमानसोज्वरः ११ रंजप
स्वपजाः सर्वाः प्रकृतीः परिसांत्वय सत्तदः फलसत्कारैर्यस्ययथार्हतः १२ अनुत्वांजानजीवंतमित्राणिसह हस्त्या चैतस्यानेस्थीतं ह
हंफलवंतमिवद्विजाः अंगतयंचभवतासमपेममपार्थिव निर्विवत्तेस्त्रिकोपवृत्तेचोत्तयणो २४ तथेतत्कामकोत्तेयः सोभिवायपितामहं ययौ
सपरीवारो नगरांतागसाङ्क्यं १५ धृतराष्ट्रपरस्मत्पगांधारीचपतिव्रतां सहतैः ऋषिभिः सर्वैर्भ्रातृभिः केशवेन च १६ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

रा०
३३३

३०६०

३०४

उपासमानं व्यासेन पाण्डुर्येणाधीमता नारदेन च राजर्षे देवलेनासितेन च १३ हतशिष्टैर्नृपैश्चान्यैर्नानादेशसमागतैः रक्षिभिश्च महात्मानं रक्षमाणं समेततः
१४ शयानं वीरशयने दृष्टं निपतिततः ततोऽथाद्वातीर्य ध्यातुभिः सह धर्म १५ अभिवाद्याथ कौन्तेयः पितामहमर्पितं द्रव्यायनादीन् चिप्रांश्च तैश्च
त्यभिनेदितः १६ कालिभिर्ब्रह्मकल्पैश्च ध्यातुभिः सह धर्मजः आसाद्य शतं तस्य सखिभिः परिवारितं १७ अब्रवीत् तत्रेष्टं धर्मराजो युधिष्ठिरः म्ना
तुभिः सह कौरव्यः शयानं निम्नगासतं १८ युधिष्ठिरं हं नयते न मत्ते जाह्नवीसत शृणोषि वेत्स हावाहो ब्रह्म किं करवाणो ते १९ प्रासोस्मि समये एत
न्ममीनादाय ते विभो आचार्या ब्राह्मणाश्चैव कालिजोऽध्याताश्च मे २० पुत्रश्च ते महातेजा धृतराष्ट्रं तेनैश्वरः उपस्थितः सह मात्पो वासदेवश्च वीर्यवान् २१
हतशिष्टाश्च राजानः सर्वे च कुरुजोगलाः तामश्यन् शार्ङ्गसमुत्तमी २२ लपतोचने २३ यस्मै ह किंचित्कर्तव्यं तत्सर्वं पापितं मया यथोक्तं भवता कले सर्वमेव
चेतकृतं २४ वैशं० एवमुक्तस्तथांगेयः कुन्तीपुत्रेणाधीमता दृष्टं भरतान् सर्वानस्थितान् संपरिवार्यतं २५ ततश्च वलावानभीष्टः प्ररख विपुलं भुजं
उद्यमेघस्वरोषाग्मी काले वचनमब्रवीत् २६ दिष्टा प्रासोसि कौन्तेय सह मात्पो युधिष्ठिर परिव्रजो हि भगवान्सहस्रं शुद्धिवाकाः २६ ॥ ॥ ॥

राम०

३०४

माघोयमिति सौम्यश्रुतः मासस्य चतुर्भागकारो सार्द्धसमतिशेर्भागत्वात् असम्यग्भावेन तीतत्वेन प्रथमभागस्य विद्यमानत्वात् त्रिभागशेषो भवितुमर्हतीत्यर्थे नाद्याष्टमीत्यर्थः २० ॥

प्रा १

भविता ४

अष्टपचाशंतरात्रः शपानस्यायमेगताः शरेषु निशितायेषु पथावर्षशतंतथा २० माघोयं समनुज्ञो मासः सौम्यो युधिष्ठिरा त्रिभागशेषः पङ्क्तयेषु
 कोतवितमर्हति २८ एवमुक्ता तगांगेयो धर्मपुत्रं युधिष्ठिरं चतुष्टयमथाश्रितकाले वचनमब्रवीत् २९ श्रीमन् ० राजन् विदितधर्मासि सति
 र्णातार्थसंशयः बहुकृताहिते विप्रावहवः पर्यसितः ३० वेदशास्त्राणि सूत्राणि धर्माश्च मनोजेश्वर वेदाश्च वत्सः सवीर्यनिखिलेनानुवक्ष्यसे ३१
 न शोचितं यं कौत्सं हितं तथा कृतं देवहस्तस्य ते कृष्णद्वैपायनाय ३२ यथा पांडोः सुता राजे लब्धे वतधर्मातः तात्काल्यस्थितो धर्मगुरुश्च सुखी
 रजान ३३ धर्माजो हि शुद्धात्मानि देशे स्यात्स ते तव आनशं संपरं त्येनं जानामि गुरुवत्सलं ३४ तव पुत्रा इह आत्मानः क्रोधलोभपापघातः ईष्या
 मिभता उर्वता लान् शोचितमर्हसि ३५ वैशं एतां उक्ता वचनं चतुष्टयं मनीषिणं वासुदेवं समहावाहुरभ्यभाषत कौत्वः ३६ श्रीमन् ० भगव
 न देव देवेश स एव स नमस्कृतं त्रिविक्रमनमो ललाशावर्चगदाधरा ३७ अनुजानीहि मां कृष्ण वैकुण्ठपुरुषोत्तम रक्ष्याश्रुते पांडवे या भवान्तेषां
 पापघातं ३८ उवाच ॥ स्मिदुर्वृद्धिं संदं दुर्योधनं तदा यतः कृष्णस्ततो धर्माय तो धर्मा लो जयः ३९ वासुदेवेन तीर्थेन पुत्रसंशाम्पां डवैः संधान
 संपरः कालस्तवेति च पुनः पुनः ४० ॥

क ३

यथैति प्राणेनमुक्तं गात्रं प्रशियिना वयवसंयोगं सलत्रमपिशिरः धारयितुमर्हममम तत्र तत्तदंगं विशत्यमभूदित्यर्थः ५ आत्मा प्राणा संयुक्तं मनः १० ॥ ॥ ॥ ॥

३ इमाश्चर्यमासीच्चमयेतेषां महात्मनं सहितैर्ऋषिभिः सर्वैस्तथा व्यासादिभिर्नृप ३ पथं मुच्यते गात्रं हि पशंतनुस्तत्सदा तत्र दिश
संभवति योगयुक्तस्य तस्य वै ४ ह्यो न वेद तां तेषां विशत्यः सो भवतदा तदृष्ट्वा विस्मिताः सर्वे वासदेवपरो गमाः सह तैर्मु
निभिः सर्वैस्तथा व्यासादिभिर्नृप ६ संनिरुद्धस्तेनात्मा सर्वेषां तेनेषु वै जगाम भित्तो ह्यनंदिवमप्युत्पयात च ७ महोल्के
वचभीषममर्द्धदेशाजनाधिपतिः ८ सत्पाकाशमाविश्य हरो नांतर्धीयत ८ एवं सराजशाहं लक्ष्म्यः शांतनवस्तदा सममुत्पत
काले न भ्रातानां कुलोदहः ९ ततस्त्वादाय दाहूणि गंधाश्च विविधा च हून चित्तं च कुर्महात्मानः पांडवा विदुरस्तथा १० युयुत्स
श्चापि कौरवः प्रेक्षकास्तितरो भवन युधिष्ठीरस्तगांगेयं विदुरश्च महामतिः ११ ह्यदयामास तत्तत्तमो ह्येमे मर्मास्ते च कौरवं धा
रयामास तस्माद्युयुत्सश्च नृमुत्तमं १२ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

उस्मीषेकिरीरशिरोवस्त्रे। उस्मीषेतिशिरोवेष्टेकिरीरेलङ्काणांतरेइतिमेदिनी १३ २५ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

चामख्यजनेशुभेभीमसेनार्जुनावुभौ उस्मीषेपर्यगृह्णीतांमाद्रीपुत्रावुभौतथा १३ स्त्रियः कौरवनाथस्यभीष्मकुरुकुलोद्भूतं तावृत्तं
 तान्पादायपर्यवीजतसर्वशः २४ ततोस्मविधिवच्चक्रुः पितृमेधंमहात्मनः यजनं बहुशश्चाशौनसः सामानिचापरे १५ ततश्च
 नष्टं च तथा कालीपकैरपि कालागुप्तभतिभिर्गंधैश्चोच्चावचैतथा १६ समवच्छाद्यगंगेयं संपत्वात्पुद्गलाशनं अपसव्यमकुर्वन्त
 तराष्ट्रमुत्पाश्वितं १७ संस्मृत्यचक्रुस्तुष्टंगंगेयंकुरुसत्तमाः जग्मुर्भागीरथीपराणामपि तृष्टंगंकुरुद्वहाः १८ अनुगम्यमाना
 व्यासेन नारदेनास्तितेन च कृष्णेन भरतस्त्रीभिर्येच योराः समागताः १९ उदकं च क्रिरेचैव गंगेयस्य महात्मनः विधिवद्भरतश्च
 षष्ठसर्वो जनस्तदा २० ततो भागीरथीदेवी तनयस्योदके कृते उत्थाय प्रलिलात्तस्मा उदती शोकविकविह्वला २१ परिदेवयती
 तत्र कौरवान्प्रभाषत निबोधत यथा वृत्तमुच्यमानं यानयाः २२ राजदृष्टेन संयन्तः प्रत्यपानियमेन च सत्कर्ता कुरु दृष्ट्वा पितृ
 भक्तो महाव्रतः १३ तामक्ष्ये न रामेणायः पुरा न पणजितः दिव्यैरस्त्रैर्महावीर्यः सहतो वशिष्ठेदिना २४ ॥ ॥ ॥ ॥

३० मरणाजंशोकमपनयति वसरोष इति देवस्य मानुषत्वं नरकतत्त्वं अतो यं हीना स्यानाहुतमे लोकं गतो न शोच्य इत्यर्थः ३१ नीवहलेन मरणाजातं शोकं दूरीकरोति स एष इति ३२ अ

अश्मसारमयं नृलं हृदयं मम पार्थिवाः अपश्यन्त्याः प्रियं पुत्रं यत्र दीर्यति मे यवै २५ समेतं पार्थिवं कृत्रं काशिपुर्व्यास्वयं वरे विति
 तैकरथेनैव कन्यात्तपो जहा ह २६ यस्यास्ति वले तस्यः पृथिव्यामपि कश्चन हंतं शिखंडिना शुचान विदीर्ये तयन्मनः २७
 जामदग्न्यः कुरुक्षेत्रे युधि येन महात्मना पीडितो नाति यत्नेन सह तो शिखिदिना २८ एवं विधं वद्धुतदा विलयंती महानदी आ
 श्वासयामास तदा गंगां दामोदरो विभुः २९ समाश्रुति हि भद्रे त्वं मायुचः प्रियदर्शने गतः स परमं लोकं तव पुत्रो न संशयः ३०
 वसरोष महातेजाः शायदोषेण शोभने मानुषत्वमनुग्रामो नैनं शोचितमर्हसि ३१ स एष ह्यत्र धर्मे युच्यमानो राजा जिरे धनं जयेन
 निहितो नैष देवि शिखंडिना ३२ भीष्मं हि कुरुशार्दूलसुघोतेषु महारथो न शक्तः संपुगे हंत साहादपि शक्तः ३३ ॥

ऊर्जमपिशस्यतीति शक्यता तस्य मत्सभयमेव नास्तीत्याह भीष्मं हीति ३३ ॥ ॥

हा०

३९९

शेषं सप्तमं ३९ गोपालं भूम्नि वेदेशिवमुपनिषदिवद्भविद्भृगुणा र्थितं केधोरेममिश्चानपणिपतिभाणि तौपोलागं गंधर्यभावेदृनागयगं पोमुहमकृततेदृहिरामस्यपास्तोश्रौतेवि

स्वच्छंदतस्तवसतोगतः स्वर्गाशुभानने नशक्ता भवे निहंतं हिरणोतं सर्वदेवताः ३४ तस्मात्मादेवि गंगै त्वं शोचस्व कुत
नंदनं वसुधैव कुटुम्बकम् ३५ इत्युक्त्वा सा तद्वक्ष्ये न व्यासेन च परिहृत्य तत्काशोकं महाराजं सुवार्धवत
तारु ३६ सत्कृत्य ते तां सरितं तदा हृद्यमुखात्प अनुज्ञात्वा तपा सर्वं न्यवर्त्तत न नाधिप ३७ इति श्रीमहाभारते
शतसाहस्रं संहितायां वैष्णविकांशांतिपर्वणि उत्तमानुशासने दानधर्मीः समाप्तः अनुशासनिकं समाप्तं ॥

तामणिं वयमजतसमहाभारते दानधर्मीन १ इति श्रीमत्सद्वाक्यप्रमाणमयी द्वापरां धारवर्धवंशावतंस श्रीगोविंदसूरिसत्तोनीलकण्ठसहस्रौ भारतभट्टदीपे आनुशासनिकपर्वीयवका

शः समाप्तिमगमत् ॥

॥

॥

॥

॥

॥

॥

॥

राम०

३२०

सी०
३७८

अस्मानंतरं चाश्वमेधिकं पर्वभविष्यति यस्यायमादिश्लोकः वैशं० कृतोदकस्तृजानंधतण्डुविष्टिः पुरस्तत्पमहावाहुस्तृतागकुलेदि
यः दानधर्मैर्यमीहतांताः गौतमीमत्ससंवादः सरर्शनीयाख्यानंशुकव्याससंवादः सरर्शनोपाख्यानंशुकव्याससंवादः दैवप्रसूतागिरां क
र्मफलिकंषुगालवानरसंवादः उष्ट्रपुस्तपापदेशः स्त्रीसुविन्यासीसंवादः भंगाश्वोपाख्यानं उष्ट्रमत्स्यवः निर्वर्णनामसहस्रं अष्टवक्रादिसंवा
दः श्येनकपोतीयं स्वर्गनरकवर्णनं अंगिरसतीर्थयात्रागंगा माहात्म्यं भगवंतेशकसंवादः वीतहव्योपाख्यानं कृष्ण नारदसंवादः श्येनकपो
तीयं ब्रह्मण्यप्रशंसानारदपंचदशसंवादः विप्रलोपाख्यानं विवाहधर्मव्यवहारी नोपाख्यानं व्यवहनकुशिकसंवादः आगमतडागवर्णनं बृह
संतीदसंवादः अवदानप्रशंसानक्षत्रयोगशर्मन्तगवासदेवसंवादः गोप्रदानिकंगोलोकप्रश्नः श्रीगोसंवादः सुवर्णीत्यतिः सुवर्णीदाने
आदिकल्पः विसृष्टैर्यं पुष्करसैर्यं ह्यन्नोपानहोत्पत्तिः बलिप्रदानं सुवर्णीमनुसंवादः अग्रस्त्यभगुसंवादः राजान्मचोशलसंवादः हस्तिहृतं व
ह्मभगीरथसंवादः आप्याचारः ज्येष्ठकर्मिष्टवृत्तिः उपवासविधिः विष्णोर्दृशनायकं सारचक्रं त्रिमासभक्त्यां कीटोपाख्यानं मैत्रेयमिह्नाशं
डिलीसमनासंवादः देवाहसेमोज्ञाभोज्यानीनुकीर्तनं प्रायश्चित्तं एते वृत्तांताः समासमिति ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

राम०

३७८

दा न प्रवर्तते
३७८

४०८

प्रान्तिपर्वणि
दानधर्मा अनुशासनिकम्

